

तवानंकीयसंगतिग्रंथः॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ नमस्कृत्य गुरुं सर्वान्निगूढं मणिदीधितौ ॥ श्रीभवानदीसिधांतवागीशेन प्रकाश
 ते ॥ १ ॥ ॐ नम इति ॥ परमात्मने ॥ सर्वोत्कृष्टात्मने नमः ॥ उत्कर्षश्च जगतः सृष्टिस्थितिप्रलयकर्तृत्वं ॥ ए
 करूपस्य कथं सृष्ट्यादिविविक्तकार्यकारित्वं तत्र हेतुमाह ॥ ॐ मिति ॥ ब्रह्मविष्णुशिवात्मका येत्य
 र्थः ॥ ओंकारघटकैरकारो ब्रह्मादीनां प्रतिपादनात् ॥ तस्य च नमस्कार्यता प्रयोजकं रूपांतरम
 पि दर्शयति ॥ सर्वति ॥ सर्वभूतानि सर्वप्राणिनः विष्टभ्यो तर्कामितया स्वस्वकार्ये नियोजयति ॥
 अतर्कामिनो जगवतः प्रेरणयेव सर्वप्राणिनां स्वस्वकार्ये प्रवृत्तेरिति भावः ॥ विष्टं नश्च धारणात्मकः
 संयोगविशेषः भूतपदं मूर्तपरं ॥ अतएव विश्वव्यापी विश्वशक्तिः पिनाकीत्यत्र विश्वशब्देन याव
 न्मूर्तवचन इत्याचार्याः ॥ प्रयनवदीश्वरसंयोगस्यैव ब्रह्मांडादिपतनप्रतिबंधकत्वात् ॥
 अनयवद्यावुद्युधिवीविधतेतिष्टते इति श्रुतिः ॥ अपि नवत्संयोगस्य धारकत्वमाहत्यपि वृद्धंति
 ॥ यत्तुषाकाशान् श्वरादितिरिच्यत इति मनानुसारेणोदमिति ॥ तन्तश्च स्वस्वैवाकाशतया भूतपदे
 वा च्यत्वेन तत्रैव तत्प्रतियोगिकसंयोगात्तावान् ॥ अखंडो नित्यो आनंदबोधो यस्य तस्मै इत्य

र्थः॥ नित्यं विज्ञानमानंदं ब्रह्मेति श्रुतिरपि ब्रह्मस्वरूपावधारणपरा अनंदविशिष्टस्य विसत्त्वं प्र
तिपादयंति विशेषणस्य आनंदस्यापि नित्यत्वं प्रतिपादयंति॥ तथा च श्रुतिवत्ता सिद्धे नित्यस्त्वं
स्वेस्वरत्वावांतरातिरेव पुण्यजन्यतावच्छेदकत्वेन कल्पत इत्याशयः॥ अखंडो दुःखसं
निर्तो आनंदो यस्य स्मादेवं भूतो पासनात्मको बोधो यस्येति वार्थः॥ यस्येति षष्ठ्यर्थो विषयता॥
पूर्णय अप्रतिहते छाया॥ ननु संगतिप्रदर्शनानुमाननिरूपणप्रतिज्ञयोः प्रयोजनभावः सं
गताभिधानस्यैवोन्मतप्रलपितत्वादिशङ्कनिरासप्रयोजनवत्त्वादत आह॥ हर्वापरेति॥ संग
तिप्रदर्शनस्य फलमेकवाक्यताप्रतिपत्तिः॥ अनुमाननिरूपणप्रतिज्ञायाः फलं शिष्यवधानं॥
मित्यर्थः॥ प्रयोजनवत्त्वादत आह॥ हर्वापरेति॥ संगतिप्रदर्शनस्य फलमेकवाक्यत्वाप्र
तिपत्तिः॥ अनुमाननिरूपणप्रतिज्ञायाः फलं शिष्यवधानमित्यर्थः॥ प्रयोजनवतामवगम्य
पूर्वग्रंथे प्रवृत्तानां तदेकवाक्यताज्ञानेनैवोत्तरग्रंथे पितृप्रयोजनवताज्ञानेन प्रवृत्तिर्भव
दिति भावः॥ तत्र च अर्थैक्यादेकं वाक्यं साक्षात् चैद्विज्ञागे स्यादिति जैमिनि सूत्रं॥ तत्रार्थैका

दित्येतावन्मात्रे कृते भगोवांति जतुर्हृषावां विभजन्तु इत्यनयो विभग रूपार्थे क्वादति व्यामिः
 अतः साक्षांश्चेदिति॥ विभगे विच्छिद्य पाटे श्रोतुर्यदि परस्परान्वयविषयिण्या कांक्षा भवति॥ य
 था घटमानयेत्यत्र घटमित्युक्ते आनयेत्यनुक्ते आनययस्य वेत्याकांक्षा॥ एवमानयेत्येतावदुक्ते
 घटं पटं वेति श्रोतुराकांक्षा भगोवां विभजत्वित्यस्य विच्छेदे नुनेव माकांक्षेति तद्युदासः॥ तावन्मा
 त्रं च स्योनंते सदनं कृणोमि दातस्य धारया कृत्येवं कृत्ययामितस्य धारया कृत्यं कृत्ययामि
 तस्मिन्सीदामृते प्रतितिष्ठत्रीहीणां मेधकृमनस्य मान इत्यत्र कृत्ययामीत्यंतः सदनार्थको
 मंत्रः तस्मिन्नित्यादिरयः सादनार्थकः॥ एतयोश्च विभगे साक्षांश्च त्वमस्ति कृत्ययामीत्यंत
 स्य विच्छेदे तस्मिन् कस्मिन्नित्याकांक्षा संभवति अनर्थे क्वादिति॥ अत्र सदनसादनयोर्भेदादि
 तिभावः॥ अर्थेक्यं च न वाकार्येक्यं प्रतिप्रकरणवाक्यार्थानां ज्ञेदान्॥ किंतु तात्पर्यविषयैक्यं
 प्रकृते च प्रणतत्वं विवेचनमेव चतुर्गुणग्राधानां तात्पर्यविषयः कारणकथनानंतरं कार्य
 स्याकथने किमस्य कार्यमित्याकांक्षा चेति॥ न च विभिन्नतात्पर्यके पि प्रसंगादिसंगतेः सत्त्वा

नसंगतिरीदृशौकवाक्यताव्याप्तेतिकथं तथैकवाक्यताप्रतिपत्तिरिति वाच्यं॥ एकवाक्यपन्नयो
रेवसंगतिव्यवहारेण संगतिलक्षणेऽप्येकवाक्यताया अनुप्रवेशात्॥ विभिन्नाताप्रत्येकसंग
त्यभावादिति॥ प्रत्यक्षमित्यनंतरं अनुमिति निरूपणे प्रत्यक्षप्रमाणांतरं वाच्यमान निरूपणे
संगतेराकांक्षितत्वादुभयत्रैव न तत्प्रदर्शनेन परत्वं मूलस्याह॥ अत्रोपजीव्योपजीवकभाव इति
॥ अत्र प्रत्यक्षानुमावयोः॥ अतएव फलयोरेवादौ निरूपणात् फलतै इति प्रथममप्यन्यस्तं॥
केचित्सुखरूपयोः फलतोऽप्यकार्यकारणभावोऽपि स्वरूपयोः संगतिः जिज्ञासोपयोगित्वादित्या
ह॥ उपजीवकत्वं संगतिः स चानंतराभिधानव्याप्या अतएवोपजीवकत्वादनंतरं निरूप्यत इति
उक्तमिति॥ प्राच्यामतमनुसृत्याह॥ प्रत्यक्षपरिश्रुतः॥ न सर्वेति॥ अयं घट इति प्रत्यक्षे व्यभिचारा
दित्यर्थः॥ तथा उपजीविकाननुयत्रानीन्द्रियमेव यक्षादियथापरमाणुः आकाशसंयोगियुक्त्वा
दित्यादौ तत्र व्याप्तिज्ञानस्यानुमितिरूपत्वात् तज्जन्यानुमितौ न प्रत्यक्षोपजीवकत्वमत आह॥ अनु
मिनयस्त्विति॥ तत्रापि मतनादिप्रत्यक्षस्य युक्त्वाद्यनुमितिद्वारा उपजीव्यत्वादित्याह॥ परंपरया

वेति॥ननुयत्किंचित्प्रत्यक्षज्ञाननिष्ठमपजीवकत्वमपि सगतिवेक्ष्यत्वाविनिगनइत्यतथाह॥पुरस्कृत
 तश्चेति॥अनंतराभिधानप्रयोजकतयाकृतिनाआदृतइत्यर्थः॥अयमनुमितित्वरूपप्रमितिविभाज
 कोपाध्यवच्छिन्ननिष्ठःउपजीवकतोत्कर्षःउक्तोपजीवकता॥परंपरयोपजीवकत्वस्यापिसंगति
 त्वेप्रत्यक्षफलत्वावच्छेदेनापितदस्तीत्याशंकते॥यद्यपीति॥अदृष्टजननीअदृष्टप्रयोजिका॥का
 र्यमात्रं प्रतिअदृष्टं हनुःअदृष्टं चयागादिप्रवृत्त्यधीनं प्रवृत्तिश्चेष्टसाधनताधीसाध्यायागादाविष्ट
 साधनस्य ताज्ञानं च वेदातत्र शक्तिग्रहः कारणंतच्चेदंपदमत्र शक्तंवृत्त्यंतरं विना रूद्धेस्तत्र प्रयुज्य
 मानत्वादित्यनुमितिरूपमिति नवतिशक्तानुमितेः प्रत्यक्षफलप्रयोजकत्वं॥समयः शक्तिः शक्तिग्रहा
 येसया अव्यवधनेनोपजीव्यामनुमितिर्दर्शयति॥सकृत्तव्यतेति॥यागोमत्कृतिसाध्यः मत्कृतिं विना
 असत्वे सति सत्वादित्येवं रूपेत्यर्थः॥अदिनामदिष्टसाधनत्वानुमितिसंग्रहः॥नन्वनुमितेरनुमिति
 त्वरूपप्रमितिविभाजकोपाध्यवच्छेदेन प्रत्यक्षोपजीवकताननुप्रत्यक्षप्रमितित्वावच्छेदेनानुमित्य
 पजीवकत्वमीस्वरप्रत्यक्षेऽभावादत आह॥ईश्वरप्रत्यक्षं त्विति॥तथा च फलयोनिपरूपणफलता

वच्छेदकजावच्छेदेन उपजीवकत्वमेव पुरस्कर्तुमचित्तं तच्च प्रकृतेः स्येवेत्यर्थः॥ न च निरूप्यता वच्छेद
कावच्छेदेनोपजीवकत्वमेव पुरस्कर्तुमचित्तं निरूप्यता वच्छेदकं तु प्रत्यक्षत्वमीश्वरप्रत्यक्षसाधार
णमिति वाच्यं॥ इन्द्रियार्थसंल्लिकर्षोऽनन्तमित्यादिना निरूपितस्य प्रत्यक्षत्वस्येश्वरप्रत्यक्षावृत्तित्वादि
नि॥ दृष्टद्वारकं दृष्टमात्रद्वारकं अदृष्टाद्वारकमिति यावत्॥ तच्च स्वजनकादृष्टाजनकजन्यत्वं ते
नादृष्टद्वारकस्यापि प्रवृत्त्यादिद्वारकत्वेऽपि न क्षतिः॥ इह अनुमितौ तथात्वं उपजीवकत्वं इतरस्या
दृष्टद्वारकोपजीवकस्याविनिगम्यत्वात् विनिगमनाया अविषयत्वात्॥ एकतरपक्षपातिनीहिक
क्तिर्विनिगमना अदृष्टाद्वारकोपजीवकत्वस्य चोभयसाधारणत्वात् नैकतद्मात्रनिष्ठं प्रत्यक्षफलं अ
दृष्टद्वारकानुमित्युपजीवकत्वकवदनुमानफलेऽप्यदृष्टद्वारकोपादानं प्रत्यक्षोपजीवकत्वस्य सत्त्वादि
त्यर्थः॥ स्वरूपत उपजीवकतां विवृणोति॥ सर्वं चेति॥ इन्द्रियापेक्षेति॥ अनुमित्यात्मकव्याप्तिज्ञाने
पि परंपरयेन्द्रियस्यापेक्षणीयत्वमस्येवेति जाव॥ वस्तुतस्तु सर्वत्र मनो लक्षणं द्रियजन्यत्वमस्येवे
ति जावः॥ ननु व्याप्तिज्ञानत्वेनैवानुमितिकरणता तथा च कारणीभूतसीश्वरीयव्याप्तिज्ञानं न किंचिद

पेक्षोक्तिकमतआह॥ अनुमितिमितिभावयाः उदादीनप्रत्यक्षविधया उक्ता दयतः॥ तत्करणेति॥ अ
 नुमितिफलोपहितकरणतानिर्वाहकप्रत्यासत्तिश्च विशेषणज्ञानत्वेनैव जनकतायांच सामानाधिक
 रण्यप्रत्यासत्तिः अत ईश्वरीयव्याप्तिज्ञानं नास्मदादि परामर्शसंबन्धेन कलोपहितं तथा च तादृशस्व
 जन्यपरामर्शात्मकप्रत्यासत्तिविरहेण ईश्वरज्ञानस्यातत्त्वादनुमितिकरणनाश्रुत्यत्वात्॥ नित्यस्य
 स्वरूपयोग्यत्वे फलावश्यंभावापत्तेः जयव्याप्तिज्ञानत्वेनैवानुमितिकरणता वाच्ये सा शयः॥ एते
 नाप्रत्यासन्नस्यारण्यस्य दंजदेः करणत्वात्प्रत्यासत्त्यभावो न करणत्वभावसाधक इति प्रत्यक्तं
 सामान्यतो न निधानात्॥ यतु ईश्वरीयव्याप्तिज्ञानमपि स्वजन्यव्यापारसंबन्धेन अनुमिति
 फलोपहितं न वत्येव कार्यमात्रोक्ता यकस्य फलानुक्तं व्यापारसम्बन्धेन परामर्शप्रत्यक्षपधा
 यकत्वादिति॥ तन्न एवं सति व्यधिकरणव्याप्तिज्ञानस्यापि कालोपाधिविधया परामर्शोपि धाय
 कत्वेन स्वव्यधिकरणानुमितिफलोपहितकरणत्वप्रसंगेन विशेषणज्ञानत्वेन स्वजन्यपरामर्श
 स्यैव प्रत्यासत्तिरित्या ईश्वरीयव्याप्तिज्ञानस्यानुमितिफलोपहितकरणत्वस्यासंभवात्॥ न च ये

न के नापि संवंधेन फलोपहितत्वेपि नित्यस्येत्यादिव्याप्तेरबाध एवेति वाच्यं॥ स्वरूपयोग्यता धरकस
वंधेन फलोपधानस्यैव व्याप्तौ निवेशः॥ अन्यथा कपालादेर्द्रव्यत्वरूपेण जनकत्वेऽप्याकाशादेः
संयोगादिसंवंधेन घटाद्यात्मकफलसंवंधसंज्ञावात् एतद्व्याप्नुपादानस्यैव निष्प्रयोजकत्वात्॥ फ
लोयोगव्यवच्छिन्नकारणत्वं कारणत्वं तादृशमनुमितिकरणं च परामर्शस्तस्य कारणतायां च
सामानाधिकरण्यं प्रत्यासत्तिः फलोपहितकारणत्वेमेव निरूप्यं अतएव वक्ष्यति फलोपहित
स्य लक्षत्वेमेवेति॥ तथा चेश्वरज्ञानस्य फलसामानाधिकरण्यविरहेण तादृशफलोपहितक
रणत्वात्तावादित्यर्थ इति तु कश्चित्॥ अनुमितिकरणत्वावच्छेदेन प्रत्यक्षोपजीवकत्वं व्यव
स्थाप्य प्रत्यक्षकारणत्वावच्छेदेनानुमानोपजीवकत्वस्य व्यतिरेकमाह॥ सर्वपुनरिति॥ ननु
व्याप्तिज्ञानत्वेनेवानुमितिकरणता अनित्यवन्नित्येऽप्यदृष्टादिरूपसहकारिविरहेण फलव्य
तिरेकसंज्ञावात् नित्यस्येति व्याप्तेरप्रयोजकत्वादत आह॥ दृष्टद्वारेति॥ तथा च कारणतावच्छे
दकधर्मसामानाधिकरण्येन स्वजनकादृष्टाजनकेन्द्रियजन्यत्वमेवानुमाने अनंतव्याप्तिधा

ननियामकमितिभावः॥इन्द्रियत्वसामानाधिकरण्येनस्वजनकादृष्टजनकानुमानजन्यत्वंनास्तीत्य
तआह॥नचोपपत्तिमदपीति॥अपिनाकरणतावच्छेदकसामानाधिकरण्यसूचितं॥नचयत्रचक्षुष्य
र्षणानंतरंचक्षुरंतरोभादस्तत्रघर्षणजनकप्रवृत्तिजनकस्यादृष्टाद्वारकस्यकृत्तिसातानुमानस्यो
पजीवकमेवचक्षुरंतरंतमेवमोषधपानानंतरंप्रकृष्टंचक्षुरुत्पादेपीतिवाच्यं॥तत्रघर्षणजनका
नुमानस्योषधपानजनकानुमानस्यचप्रयोजकत्वेनजनकत्वाभावादिति॥नचैवंअदृष्टाद्व
रकत्वंव्यर्थंअदृष्टद्वारकत्वंव्यर्थंअदृष्टद्वारकानुमानस्येन्द्रियजनकत्वाभावादितिवाच्यं॥इ
त्स्वरज्ञानस्यापोतत्कल्पेनुमितिकरणतयातद्वारणायैवतदुपादानादिति॥अदृष्टद्वारकोपजी
वकत्वस्योजयसत्त्वान्नविनिगमकत्वमितिभावः॥नवियमइति॥तथाचोपजीवकत्वादितिहेतुपं
चमनुपपन्नेतिभावः॥क्वचित्कार्यनिरूप्यापीति॥तथात्रैवानुमितिनिरूपणानंतरंतत्करणनिरूप
णमितिभावःतत्ज्ञानजन्यजिज्ञासोप्रयोजत्वंपंचम्यर्थेनतुज्ञानज्ञाप्यत्वमित्याशयेनाह॥किंचतेति॥
तादृशनियमाभावेकिमनिष्टमित्यर्थः॥नन्वनंतरंनिधानाव्याप्यत्वेतस्यसंगतित्वमनुपपन्नंअनं

तराभिधानं व्याप्यत्वस्यैव तदघटकत्वादत आह॥ न हाति लक्षणपयालोचनयानंतराभिधाना व्याप्यत्वं द
र्शयितुं तत्तत्क्षणमाह॥ अनंतर्येति॥ अनंतर्याभिधानप्रयोजिकापाजिज्ञासातज्जनकं यस्मानंतद्विष
यइत्यर्थः॥ जिज्ञासाजनकज्ञानविषये घटादावृतिव्याप्तिवारणाय प्रयोजकतां॥ प्रत्यक्षस्य करणत्वं
ज्ञाने करणस्य कार्यभावस्य कमिति क्रमेण कार्यत्वरूपेण कार्यसामान्यज्ञानंततः सामान्यधर्मप्रका
रकज्ञानस्य विशेषधर्मप्रकारकजिज्ञासाजनकत्वात्किमस्य कार्यमित्याकारिकाशिष्यजिज्ञासा
ततः शिष्यस्य किमस्य कार्यमिति शब्दप्रयोगः ततः शिष्यजिज्ञासाज्ञानं पुरोस्ततश्च साधनताज्ञानेनानं
तराभिधानमिति क्रमेण जिज्ञासाया अनंतराभिधानप्रयोजकत्वं न च ज्ञानगोचरे छाजिज्ञासा तत्र
च ज्ञाने इष्टसाधनताज्ञानं हेतुरितितद्विषये इष्टसाधनत्वेति व्याप्तिरिति वाच्यं॥ तादृशजिज्ञासांप्र
तिसामानविशेष्यकत्वं प्रत्यासत्यनवच्छिन्नायां जनकता तदवच्छेदकं यत्प्रकारकं ज्ञानंतत्वं तत्त्व
स्योक्तत्वात् इष्टसाधनताज्ञानस्य हेतुतायां समानविशेष्यकत्वं प्रत्यासतिः न तु कार्यत्वं प्रकारक
ज्ञानत्वेन कार्यत्वावांतरधर्मप्रकारकजिज्ञासात्वावच्छिन्नं प्रति हेतुतायां॥ कार्यत्वेन वस्तुगत्या

घटज्ञानेपि कार्यत्वांतरधर्मप्रकारकज्ञाने एवेच्छोदयात्॥ अवच्छेदकत्वं च तत्र यांति अधिकरणत्वं
 तेन कार्यत्वघटकैकदेशनिगमः॥ एतस्माज्जायैवकार्थपदं पत्रकारेत्यभिधानाच्च न कार्यदौधमिण्य
 तिव्याप्तिरिति॥ यत्तु तादृशजिज्ञासात्वव्याप्यधर्मावच्छिन्नकार्यताप्रतियोगिककारणतायां पत्रका
 रकज्ञानत्वमवच्छेदकं तत्त्वमर्थः॥ उपायेच्छात्वावच्छिन्नं प्रत्येवेष्टसाधनत्वज्ञानस्य हेतुत्वादुपाये
 छात्वस्य घटेच्छादि साधारणेन तादृशजिज्ञासात्वव्याप्यत्वाभावादिति॥ तन्न कार्यत्वांतरधर्मप्र
 कारकजिज्ञासात्वादीनां अनंतरीयमभिधानप्रयोजकजिज्ञासात्वाव्याप्यत्वाभात्॥ तादृशकार्यका
 रणभावमादाय प्रकृतलक्षणासंभवात्॥ तद्व्याप्तिवावच्छिन्नकार्यतायां च तद्व्याप्तित्वस्यैवावच्छे
 दकतया कार्यत्वप्रकारकज्ञानत्वस्यानवच्छेदकत्वात्॥ यच्चैष्टसाधनत्वं कार्यकारणभावोक्त
 तया संगतिरेवेति न तत्र तिव्याप्तिर्दोषायेति॥ तदुक्तं॥ प्रत्यक्षानुमानयोः कार्यकारणभावोद्दिष्ट
 योः संगतिर्न लिष्टसाधनत्वं तथा च यदंतरं यदभिधानप्रयोजकजिज्ञासाजनकज्ञानविषयोपःसं
 योसंगतिः॥ एवंप्रत्यक्षानुमानसंगतिलक्षणेऽष्टसाधनत्वे॥ तिव्याप्तेरपरिहरात्॥ यद्धर्मव्याप्यध

संप्रकारकज्ञानेष्टसाधनताज्ञानमानंतर्याग्निधानप्रयोजनप्रयोजकजिज्ञासाजनकंसधर्मःसंगतिः
अतएवमान्यप्रकारकज्ञानस्यस्वांतत्र्येणविशेषधर्मप्रकारकजिज्ञासाप्रतिजनकत्वाभावेपिनक्ष
तिः॥नवाष्टसाधनत्वेप्यतिव्याप्तिरितिकेचित्॥अत्रवदंतिगेहेघटोस्त्रीत्यग्निधानानंतरंघटत्वसामान्य
ज्ञानात्कोघटइतिजिज्ञात्वायांकंवुत्रीवादिमानुषटइत्यनंतराग्निधानप्रयोजकजिज्ञासाजनकज्ञानवि
षयेघटत्वेतिव्याप्तिः॥एवमाधारत्वज्ञानानंतरंअधेयत्वसामान्यज्ञानातुकिमसाधेयमितिजिज्ञासा
णमाधेयस्यानंतराग्निधानादाधेयत्वादविति॥अत्रवूमःगेहेघटोस्त्रीतिघटत्वादिकंसंगतिरेवउपो
ध्यातमध्येनिवेशात्॥तथाहिविज्ञाप्रतसिध्यर्थमिणेध्यातंविदुर्वुधाइत्येनेप्रकृतसिद्धनुकूलचि
ताकालावहिनप्रकृतानुकूलत्वमपोध्यातः॥प्रकृतचतत्रतत्रविशेषोपादेयंअनुकूलस्वंचक्र
चिह्नकत्वंकचिदुपस्थापकत्वंकचित्ज्ञापकत्वमित्यादिक्रमेणबोध्यं॥घटकत्वंचयथाव्याप्तिवि
शिष्टपक्षधर्मताज्ञानजन्यंज्ञानमित्यत्राज्ञातव्याप्तिकस्यव्याप्तिपदवाच्यत्वेनज्ञानिकाव्याप्तिरित्याका
रिकायांजिज्ञायांव्याप्तिनिरूपणमेवमिंद्रियासंज्ञिकृष्टेपर्वतीपक्षमेव्याप्तिविशिष्टधीर्नतनुपस्थापकं

विनेतितदुपस्यापकं विमित्याकांक्षायां सामान्यलक्षणा निरूपणमेवंविशिष्टज्ञानस्यानुमितिहेतुत्वे किं
 ज्ञापकमित्याकांक्षायां परामर्शस्यानुमितिहेतुत्वव्यवस्थापनमिति तत्र तत्रोपोद्घातपदप्रयोगाः प्रकृ
 ते चाज्ञानघटपदार्थस्य घटोस्तीत्यतो घटपदवाच्यत्वेन ज्ञाने को घटपदवाच्य इति जिज्ञासायां कं वु
 ग्रीवादिमानूयघट इत्यादि क्रमेण निरूपणे प्रकृतघटास्तित्वसिद्धानुक्तलविंताकालीनस्य घटसि
 त्वघटास्तित्वघटकघटत्वस्योपोद्धातत्वसंभवात् ॥ एवमाधेयत्वादिकमपि प्रसंगमध्ये निवेश्यते
 आधारप्रसंगेन सटतस्याधेयस्यानुपेक्षणीयत्वज्ञाने तज्जिज्ञासो दयात् ॥ केचित्तु गेहे घटोस्तीत्या
 दो घटपदवाच्यत्वं आधेयत्वादिकं प्रसंग एव ॥ अनुपेक्षणीयत्वं उपेक्षानर्हेतावच्छेदकधर्मव
 त्वं स्वधर्मो घटपदवाच्यत्वाधेयत्वदिः ॥ नुक्तं रूपेणैव तदनुगमान्नाधिक्यमित्याहुः ॥ तत्र स्मृति
 कालावच्छेदेनोपेक्षानर्हत्वं प्रसंगः ॥ अत्र च स्मृतिकालावच्छेदः स्वरूपसन्नितरांशः ज्ञातोपयोगी
 स्मृतिरनुपेक्षणीयता चानिधातुरेव स्वयं स्मृतायं जिज्ञासानुदयात् ॥ स्वीयानुपेक्षणीयत्वज्ञान
 स्य जिज्ञासाजनकत्वाभावाच्च ॥ केचित्तु श्रोतुरेव स्मृतिरनुपेक्षणीयता च वक्तु अस्मिन् दृष्टे वक्तु

पेक्षानभविष्यतीतिप्रतिसंधायश्रोतुर्जिज्ञासोदयादित्याह्रएवंप्रकृतसिद्धनुकूलचिंताकालावच्छे
देनप्रकृतानु कूलत्वमपाह्वातः॥चिंतावक्तुग्राह्याअत्रापिताह्रकालावच्छेदःस्वरूपसानुपोद्वा
तपदनिषामकःइतरांशःज्ञातोपयोगीएवंप्रतिबंधकशिष्यजिज्ञानिवृत्तौअवश्यवक्तव्यत्वमवस
रःअपित्रानिश्चयंशःस्वरूपसन्नितरांशःज्ञातोपयोगीयथाऽनुमाननिरूपणानंतरंतादृशजिज्ञासा
निवृत्तौअवश्यवक्तव्यत्वज्ञानात्॥कियुक्तव्यमितिश्रोतुर्जिज्ञासानंतरंउपमाननिरूपणमिति॥जिज्ञा
सितार्थसिद्धत्वमवसरइतिकश्चित्॥तस्यापिपूर्वोक्तएवपर्यवसानंभवतिहिजिज्ञासाविषयसिद्धत्वे
इदंज्ञातमन्यत्किंदक्तव्यमितिजिज्ञासा॥निर्वीहकत्वेमेककार्यनिर्वीहकत्वंतच्चप्रयोजकत्वंकारणकारण
तावच्छेदकसाधारण्यथाव्याप्तिपक्षधर्मयोरनुमित्यत्यजनकत्वेपितजनकीभूतज्ञानवच्छेदक
त्वनैवकार्यानुकूलत्वं॥तत्रसामान्यतोनुमितिलक्षणैककार्यानुकूलत्वज्ञानेकिंतदनुकूलमि
तिजिज्ञासायामनंतरंपक्षधर्मातानिरूपणमिति॥एककार्यत्वंएकस्यकार्यताप्रयोज्यतासाच
ज्यनताज्यन्यज्ञानविषयताचयथाईस्वरशक्तेयोरनुमानाजन्यत्वेपितजन्यज्ञानविषयत्वलक्ष

एककार्यत्वसंगत्या ईश्वरवादानंतरं मीमांसकेन शक्तिशक्तिनैव व्यापिकेन ईश्वरसिद्धनंतरं श
 क्तिरित्यपरमप्रयोजनं त्वनुमानस्यापवर्ग इत्यनेनेश्वरसिध्यपवर्गयोरनुमानजन्यत्वलक्षणैक
 कार्यत्वसंगतिः सूचिता ॥ सामान्यतः अनेककार्यत्वज्ञाने किमस्य कार्यमिति जिज्ञासायां विशि
 ष्यकार्यं तिराग्निधानेन सामान्यलक्षणसंज्ञवात् ॥ यत्तु निर्वोहकत्वमपपादकत्वमिति ॥ तन्न उपपा
 दकत्वं न ज्ञानपकत्वं घटकत्वं वा उपोद्घातेन गतार्थत्वात् ॥ न कारणत्वं हेतुतया गतार्थत्वात् न देवं
 सर्वत्रोहनीयं ॥ अत्र च विभिन्नताप्रत्ययैकसंगतिव्यवहारमावात् एकवाक्यतायन्नत्वं सामान्य
 लक्षणे विशेषलक्षणे च देयं ॥ अत्र च तादृशजिज्ञासायोग्यत्वसंगतिप्रसक्तत्वात् ॥ फलोपधान
 स्य च सर्वत्रासंज्ञवान् ॥ प्रसंगाद्यन्यतमत्वं तत्वमिति ध्येयं ॥ जायते चेति ॥ कार्यज्ञाते कार्यसंकार
 णमिति रीत्या कारणत्वस्य ज्ञानात् किमस्य कारणमिति जिज्ञासाकारणे ज्ञाते कारणं सकार्यकमि
 ति रीत्या कार्यत्वस्य ज्ञानात् किमस्य कार्यमिति जिज्ञासात्यर्थः ॥ इयोरिवेति ॥ तथा च संगतेरनंतराग्निधा
 नव्याप्यत्वं स्मृतं तस्य संज्ञविता दृशवादिमतेपि कारणे व्यभिचागादिति ज्ञावः ॥ इत्थं च संगतेरनंतरा

प्रिधानव्याप्यत्वं स्फुटं संप्रवितादृशवादिमतेपिकारणे व्यभिचारादिति भावः॥ इत्थं च संगतेर
नंतराप्रिधानाव्याप्यत्वे च॥ एवं चोपजीवे कत्वादिति पंचमी न हेतुतायां किंतु ज्ञानजन्यजिज्ञासाप्रयो
ज्यतायामिति भावः॥ लघवाद्त्रैवेति॥ यद्यपि उपमान एव संगतिप्रदर्शने तादृशशब्देनैव प्रिधातुं
शक्यत्वात् न शब्दलाघवं तथापि प्रकरणलाघवायेत्यर्थः॥ प्रकरणं च संगतिप्रदर्शने प्रयोजि
काकांक्षा॥ प्रत्यक्षानंतरं उपमानात्प्रागप्रिधाने किं नियामकमिति जिज्ञासायाः॥ औत्सर्गि
कत्वेन तां मनादत्युपमानं ग्रंथे तत्संगतिप्रदर्शने आकांक्षांतरकल्पने गौरवमिति भावः॥
ननु बडुवादिसंमतत्वं न संगतिरत आह॥ सुप्रसिद्धतयेत्यादि॥ अनुमानस्य सुप्रसिद्धत्वे
न सामान्यधर्मप्रकारकज्ञाने विशेषधर्मप्रकारकजिज्ञासासंभव इति भावः॥ सुप्रसिद्धत
येत्यत्र हेतुः निरसनीयेति॥ निरसनीयात्पवादि विप्रतिपत्तिर्यत्र त्वेनेत्यर्थः॥ दुरुहत्वेन बल
वेदनिष्ठसाधनत्वज्ञानात् कदाचिच्छाप्रतिबन्धः स्यात् अतः सुबोधत्वप्रथमजिज्ञासायाः उपयोगिदु
रुहत्वे हेतुर्निरसनीयवदुवादीति॥ ननु सुगमस्य स्वयमप्युहयितुं शक्यत्वादिति न्यायेन सुग

ममपेक्ष्यदुरुहेपिकस्यचित्जिज्ञासाप्रथमंक्षवत्येवेत्यतआह॥औत्सर्गिकीमिति॥ननुप्रतिबंधकी
 ज्ञतायाजिज्ञासायानिवृत्तिःप्रतिबंधकाभावांतरवत्॥स्वरूपसतीहेतुर्ननुज्ञानामानाभावादतआह॥
 यथाचेति॥अकरेपंचमतत्वबोधोदौप्रतिबंधकजिज्ञासानिवृत्तौसत्यामवस्यवक्तव्यत्वमवसरः॥
 वक्तव्यत्वज्ञानादेवजिज्ञासेतिलक्षणाव्यामिरतएवग्रंथशेषेवसरसंगत्यभावस्तचनायप्राचामि
 तिशब्दस्यविरम्यतकइतिशब्दस्यवाउपनिबंधः॥शब्दांतरेति॥उपमितिविषयीभूतगवयपदाति
 रिक्तगोसदृशपदादिशक्तिग्राहकमित्यर्थः॥शब्दांतरसमयग्राहकं॥अनुमानंकेवलमतिदेशवा
 क्यार्थस्मृतिरूपयापारमात्रोपधानेउपयोगिनूपमितौतत्रगोसादृश्यादीनामविषत्वात्॥अत
 उपमितिविषयीभूतगवयपदप्रवृत्तिनिमित्तत्वबोधकमनुमानउपजीव्यत्वेनदर्शयति॥सप्रवृत्ती
 ति॥समानवित्तिवेद्यतयागवयपदप्रवृत्तिनिमित्तत्वविषयकंगवयपदंसप्रवृत्तिनिमित्तकंसाधु
 पदत्वात्॥इत्याकारकमित्यर्थः॥गवयोगवयपदप्रवृत्तिनिमित्तवानिष्कयमितौगवयपदप्रवृ
 त्तिनिमित्तस्यविशेषणतयातद्ग्राहकस्योपजीवत्वादितिभावः॥इदंचचिंतामणिकारमाजेआचा

यमतेतुगवयपदवाच्यइत्येवोपमितिस्वीकारादीतिध्येयां॥ अत्रउपमितावयंक्रमः॥ अष्टद्वीतगव
यपदशक्तिकस्यकीदृगावयपदवाच्यइतिप्रश्नानंतरंगीसदृशोगवयपदवाच्यइत्याकार
कमतिदेशवाक्यार्थज्ञानंततःसादस्यचित्रिषुदर्शनंतदेवकबलंततोअतिदेशवाक्यार्थस्मृ
तिःसैवचव्यापारःततोऽगवयोगवयपदवाच्यइत्युपमिति रितिनन्वेतावताउपमितिप्रत्यपजीव्यत्व
मादीशतंतनत्पमानस्वरूपंप्रत्यमित्यतथाह॥अंततइति॥उपमितिकरणस्यापिकार्यत्वेनाहज
न्यत्वातजनकप्रवृत्त्योपपिकानुमानसापेक्षमेवोपमानमित्यर्थः॥अयंगवयपदवाच्यगव
यसंयोगादित्यनुमानव्यक्तिविशेषस्यापिगवयोगवयपदवान्वइत्युपमानोयजीवकत्वा
दाह॥निखिलमेवेति॥तत्रानुमानत्वावच्छेदेनोपजीवकतेतिनदोषइति॥केचिदित्यस्वर
स्तद्वीजंतुवह्नुवादिसंमतत्वादितिमूलेतादृशसंगतेरप्रदर्शनात्तुंथासंदर्भः॥ननुसंगतेरनिया
मरुत्वे॥नरान्निधानिकिनियामतआह॥संप्रवर्तिचेति॥एवंचनिरूपणयोःकार्यकारणभावःसंग
तिमुक्तयानोक्तइतिनदोषइति॥निरूप्ययोरिवनिरूपणयोरपिकार्यकारणभावोयथाकथंचि

जिज्ञासाजनकद्वारासंगतिरेवेत्यपिकश्चित्॥ इहप्रत्यक्षानुमानमस्त्वेनिरूपणयोः प्रत्यक्षज्ञानानु
मानज्ञानयोः॥ एवंचप्रत्यक्षसर्वकत्वेनानुमानज्ञानजननाथप्रत्यक्षज्ञानस्यप्रथमपेक्षेतत्त्वादादौ
प्रत्यक्षमभिहितमितिभावः॥ निरूपवोः॥ ज्ञानजनकशब्दयोः कार्यकारणभावः॥ प्रयोज्यप्रयोजक
भावइत्यर्थइत्यपिकश्चित्॥ अथतत्पूर्वकं त्रिविधमनुमानं पूर्ववत्शेषवत्॥ सामान्यतोदृष्टं चेति
सूत्रं॥ अथप्रत्यक्षलक्षणानंतरं अनुमानमच्यतइतिशेषः॥ त्रैविध्यंदर्शयति॥ पूर्ववदित्यादिना
॥ सर्वकारणतत्त्वलिंगकं यथानंततंतुसंयोगेन महापटानुमानं शेषकार्यतत्त्वलिंगकं यथानद्युपदेश
वृष्टिमतीविशिष्टप्रवादवत्वादिति॥ सामान्यतोकार्यकारणभ्रंशलिंगकं यथाइच्छाद्रव्याश्रिताशु
णत्वादिति॥ यद्वापूर्वमन्वपि॥ शेषं व्यतिरेकिसामान्यतः सामान्येनान्वयव्यतिरेकसाधारणसह
चारेणगृहीतं॥ एवंचकेवलान्वयिसाध्यकं केवलव्यतिरेकिसाध्यकं अन्वयव्यतिरेकिसाध्यक
मित्यर्थः॥ अत्रचानुमानं अनुमितिः कारणलिंगिकेत्येवं व्याख्येयं॥ सूत्रेयत्रदित्यध्यादृत्यतादृ
शानुमितिर्यातदनुमानमितिरीत्या अनुमितिकरणस्यापिलक्षणं लब्धं फलयोगव्यवच्छिन्नं कारणं

करणमिति मते तृतीयलिङ्गपरामर्श एवानुमानमित्यनुमानपदं यथा श्रुतार्थमेव यतदित्यपि नाध्या-
हतव्यमिति॥ व्याप्तीत्यादिना साध्यसाधनतंसहचारपक्षादिपरिग्रहः॥ अत्र तत्सर्वकमिति तत्तदेनेन्द्रि-
यार्थमेव यतदित्यपि नाध्याहतव्यमिति॥ व्याप्तीत्यादिना साध्यसाधनतंसहचारपक्षादिपरिग्रहः
॥ अत्र तत्सर्वकमिति तत्तदेनेन्द्रियार्थसन्निकर्षस्ति न ज्ञानमित्यादि पूर्वसूत्रेण प्रक्रांतस्य परामर्शस्य
न स्वरूपणयोः फलनिरूपणयोः कार्यकारणभावावगमः॥ अन्यथा प्रत्यक्षफलनिरूपणानुमिति
निरूपणयोरेवोपजीव्यो यजिवकभावनाभावे तेनासंगतिः स्यादिति ध्येयं॥ नन्वेवमपि सौत्रक्रमो-
पपादनेऽपि अत्रत्यक्रमो नोपपादित इत्यतः ध्येयं॥ अत्रपीति॥ अत्रापि अनुमानखंडेऽपि॥ सहचा-
रप्रत्यक्षेति॥ यद्यपि व्यभिचारज्ञानविरहन्वारदर्शनं व्याप्तिग्राहकं इत्युक्तं तत्र च प्रत्यक्षं विशेष्य-
मितिकथं तं निरूपणस्य हेतुत्वं॥ तथापि प्रत्यक्षमप्रतिपाद्यप्रत्यक्षं व्याप्तिग्राहकमिति बोधमित्रं प-
रो न शक्यं ते तत्रापि प्रत्यक्षनिरूपणहेतुरिति बोध्यं॥ अत्रापि प्रत्यक्षखंडे इन्द्रियत्वेन इन्द्रियत्वेन इन्द्रियज-
न्यं ज्ञानप्रत्यक्षमितिलक्षणकरणत्वं॥ करणनिरूपणयोः कार्यकारणभावावगमात् तस्य॥ तेन रूपे

णानुमाननिरूपणस्य॥ अनुमानोपमानयोरपि क्रमनियामकमाह॥ एवमिति॥ अनुमानस्योपमानोतर्गतत्वं
 तमप्रसक्ततयाननिराकृतं उपमानस्य चानुमानातर्गतत्वं प्रसक्तं एकदेशिना अनुमानेनैवोपमानकार्यी
 न्यथा सिद्धुपगमात् अतनुपमानस्वं अनुमानमिन्नत्वेनोपमानं निरूपितमिति तदर्थमनुमानं प्राकनि
 रूपितमिति भावः॥ ननु अनुमानलक्षणो कर्तव्येनुमिति किमर्थं लक्षितेत्यत आह॥ लक्षणस्वरूपेति ल
 क्षणतत्करणमित्यादिना॥ स्वरूपं तच्चेत्यादिना॥ प्रमाणमथानुमानं
 न प्रमापामित्यादिना निरूपितं॥ आदिना तच्चातुमानं त्रिविधमिति विभागादिसंग्रहः॥ एवमेषु अनुमि
 ते शेषणत्वमिति भावः॥ प्रमाण्यादिभिरिति तृतीयाप्रकारतायां॥ निरूपणं शब्दः तथाच लक्षणस्व
 रूपप्रमाणादिप्रकारकशब्दविषयेऽनुमाने विषेणत्वेनानुप्रविष्टा इत्यनुमिति रित्यर्थात्॥ न प्रथ
 मां तान्ययविरोधः॥ तथाऽधारसप्तमी स्वविषयकनिरूपणप्रकारकत्वसंवेधः॥ प्रकारत्वं विष
 यित्वं च व्यापारानुबधितया बोध्यं॥ अनुमाने निरूपणीयेत्यतिसप्तम्याः अनुमाननिरूपणोक्तत्वं
 व्यर्थ इति कश्चित्॥ अनुमाने निरूपणीये अनुमाननिरूपणोक्तत्वं व्यर्थ इति कश्चित्॥ अनु

मानेनिरूपणीये अनुमाननिरूपणार्थं तथाच निमित्तसप्तमी ॥ अनुमानस्य विशेष्यतया निरूपणस्य च विशेषण
तया पूर्ववाक्येन बोधितेत्वात् ॥ अनुमाननिरूपण इति परामर्शस्यासंभवात् ॥ विशेषणस्य निरूपणस्य निमित्त
तथा विशिष्टे निमित्तत्वस्य विवक्षितत्वात् ॥ तथोक्तमित्यन्ये ॥ अत्रोभयत्राप्यनुमिति निरूप्यत इति न्वयः ॥ ननु
भवतु सर्वत्रानुमितेरनुप्रवेशो अनुमितिघटितमैवानुमानलक्षणं किमिति कृतं अन्यथापि तद्वत्क्षणसंभवा
दत आह ॥ करणस्येति ॥ अत्रमूर्तिः करत्वं एतच्च क्रियाभेदेन भिन्नं भेदो वैज्यात्यं ॥ तथाच प्रत्यक्षादिकरणतोऽ
नुमितिकरणताया विभिन्नत्वेमेव प्रत्यक्षानुमानयोर्विभिन्नप्रमाणत्वे व्याप्तिश्चोभयविषयकस्यैकस्य
स्मरणस्याभिन्नत्वेऽपि त्रैदानुमानत्वेन पृथक् प्रमाण व्यवहारात् तथाच प्रत्यक्षादिप्रमितितोऽनुमितो वैलक्षण्य
एतानां र्थानुमितिलक्षणमिति भावः ॥ अत्र क्रिया लक्षणवाक्ये ॥ कर्मधारयौ तरेति ॥ ननु प्रावप्रत्ययस्य
कुत्रशक्तिः सामानाधिकरण्यत्वेन तत्पदार्थतावच्छेदकसमानाधिकरणत्वात्वेन वा ॥ आद्ये नीलत्वे प्रलत्व
योः सामानाधिकरण्यत्वेन तत्पदार्थतावच्छेदकसमानाधिकरणत्वेन वा ॥ आद्ये नीलत्वोत्पलत्वयोः सामा
नाधिकरण्यालाभः ॥ तयोपदार्थतावच्छेदकत्वेन सामानाधिकरण्येऽनन्वयात् ॥ न च तत्पदे नीलत्वोत्पल

त्वयोरेवलक्षणगौरवात्॥ नीलत्वोत्पलत्वयोरभेदस्य बाधितत्वात् नीलोत्पलपदान् नीलोत्पलानुनवापला
 पाञ्च॥ द्वितीये नीलोत्पलोपनीलत्वोत्पलत्वसामानाधिकरण्यमित्येवंरीत्याप्रत्ययार्थतादृशसामानाधि
 करण्येऽवच्छेदकतासंबंधेन प्रकृत्यर्थस्य नीलोत्पलस्यान्वयोपपादनेनैकदेशान्वयाभावेऽप्यनंतरा
 कल्पनापत्तिः॥ एवं घटत्वादौ प्रकृत्यर्थतावच्छेदकधर्मस्य प्रतिपादनं नीलोत्पलत्वमित्यत्र तादृशसा
 मानाधिकरणस्येति व्युत्पत्तिर्भेदकल्पनमपि ति॥ अत्र वदंती॥ घटत्वमित्यादौ कृपशक्तेरेव प्रकृते तादृशसा
 मानाधिकरण्यलाभः॥ तत्र हि घटेतरावृत्तित्वेऽसत्सकलघटावृत्तित्वेन प्रकारेण घटत्वमपस्थाप्यते॥ तत्र प्र
 कृतितएव घटस्य लाभः॥ इतरावृत्तित्वादौ भावप्रत्ययस्य शक्तिः॥ तत्रापि इतरतवृत्तित्वमभावः साकल्यं वृत्ति
 मञ्चविशकलितमित्यर्थः॥ इतरवृत्तित्वप्रतियोगिकभावस्यातिप्रसक्तत्वात्॥ इतरवृत्तित्वत्वावच्छिन्ना
 वस्याप्रसिद्धत्वात्॥ घटत्वादौ तद्वाधाञ्च॥ विशिष्टस्य शक्यत्वासंभवात्॥ व्युत्पत्तिवैचित्र्याच्च एकपदोपा
 तानामपि तावतां परस्परपक्षेण बोधः॥ तत्र च प्रकृतिजन्यबोधेन संबन्धेन तत्प्रतिपाद्यतावच्छेदक
 कधर्मनस्य प्रकारतातेन संबन्धेन इतरावृत्तित्वंतद्वृत्तिमत्वं चार्थः॥ तेन घटेतरस्मिन्कालादौ कालिकसंबन्धे

धेनघटत्वस्यवृतावपिनष्टतिः॥नवाघटत्वमित्यादौकंदुग्रीवादिमत्वादेर्जीमं॥नीलोत्पलत्वमित्यादौचनीला
जिन्नमसलंप्रकृत्यर्थः॥तत्रप्रकृत्यर्थतावच्छेदकनीलाभिन्नोत्पलत्वं॥तच्चनीलत्वसमवाय्यजिन्नसमवे
तोत्पलत्वंतस्यचोपाधितयास्वरूपसंबंधेनैवप्रकृतिजंन्यवोधेप्रकारतातेनसंबंधेनचतद्वैत्यभिधानेच
सामानाधिकरण्यस्यापिभानं॥अत्रेदांशस्याधिक्यभानेपिनीलत्वसमवापिसमवायस्यापिभानादिति॥
प्रमेयत्वमित्यादौचेतरांशोनभासतेअप्रसिद्धत्वात्॥किंतुसकलप्रमेयवृत्तित्वंनचगुणान्यत्वविशिष्टसत्त्व
मित्यादौविशिष्टस्यानतिरेकतयातदितरासमवेतत्वस्यमहत्त्वमित्यादौचसकलमहद्वृत्तित्वस्यमहसरिमाणो
वाधादनन्वयप्रसंग इतिवाच्यं॥तदितरत्वव्यापकात्संताभावप्रतियोगितावच्छेदकतद्वृत्तित्वंताभावप्रतियोगि
तानवच्छेदकधर्मवत्वस्यैवतदुभयपदेनविवक्षितत्वात्॥तदितरत्वव्यापकेतिकरणाच्च॥घटत्वमित्यादौनद्रव्यत्वा
देर्जीमिति॥अत्रनव्याःएवंसति एकत्वमित्यादौपरिमाणादेःकथंनलान्नः॥नचप्रकृत्यर्थतावच्छेदकनिरु
पितत्वविशिष्टसंबंधेनैवतरावृत्तित्वंतद्वृत्तित्वंतद्वृत्तित्वंचप्रतीयते॥तत्र एकत्वनिरूपितसमवायेनपरिमाणा
दिकमवृत्तितिनतत्रलान्नमितिवाच्यं॥एवंसत्यनंतशक्तिकल्पनावश्यकत्वेपटत्वादिषुप्रतिस्विकरूपेणैवश

किरस्तुकिमितरावृत्तित्वादिगौरवमहिम्नुतवा॥यद्वाधर्मत्वेनैवशक्तिरस्तुप्रकृत्यर्थतावच्छेदकनिरूपित
 त्वविशिष्टसंबंधेनतत्रप्रकृत्यर्थस्यान्वयः॥तेनघटत्वमित्यादौनद्रव्यत्वादेर्बोधः॥अतएवगुणकिरणाव
 त्स्याष्टयकत्वमित्यादौप्रकृत्यर्थतावच्छेदकावच्छेदेनैवगुणात्भावप्रत्ययःप्रतिपादयतिप्रतितिस्तुताद
 येणधर्मत्वेनवेत्यन्यदेतदितिदिधितिकृतःविशीष्येशक्तौचनीलत्वोप्तलत्वसामानाधिकरण्यप्रकृतेभा
 वप्रत्ययार्थः॥नीलोप्तलस्यप्रकृत्यर्थस्यतादृशसामानाधिकरण्येऽवच्छेदकत्वेनान्वयः॥घटपटत्वमि
 त्यत्रहंद्वाोनस्येवनीलोप्तलत्वमित्यत्रकर्मधारयोत्तरस्यापिभावप्रत्ययस्यसामान्यशक्त्यौपस्थितयोःनी
 लत्वोप्तलत्वयोःकर्मधारयोत्तरभावप्रत्ययत्वावच्छिन्नयाविशेषेशक्त्यौपस्थितेसामानाधिकरण्यविशे
 षणत्वेनान्वयः॥नीलाग्निनोप्तलस्यचप्रकृत्यर्थस्याधेयत्वसंबंधेननीलत्वोप्तलत्वयोरवच्छेदकत्वसं
 बंधत्वेनतत्सामानाधिकरण्यविशेषणत्वेनान्वयः॥नीलाग्निनोप्तलस्यचप्रकृत्यर्थस्याधेयत्वसंबंधेना
 नीलत्वोप्तलत्वयोरवच्छेदकत्वसंबंधत्वेनतत्सामानाधिकरण्यवान्वयइत्यपिकेचित्॥वाधितेति॥वाधि
 तावाधिततादृशसामानाधिकरण्यविषयकेत्यर्थः॥आतानुमितीति॥आतंत्रमःनचहृदोबन्दिमानि

त्यादौ व्याप्तिविशिष्टत्वत्तदवृत्तित्वसामानाधिकरण्याप्रसिद्धकथं तत्र ज्ञानलाभ इति वाच्यं ॥ तत्र तदवृत्तित्वे व्या
प्तिविशिष्टत्वसामानाधिकरण्यावगाहि ज्ञानमेव तदुभयसामानाधिकरण्यज्ञानपदार्थ इत्याशयात् ॥ अ
तएव नानैव दोषेणेद निराकरिष्यति ॥ केचित्तु पर्वतो बन्दिमान् धूलीपटलादित्यादी व्याप्ते विशिष्टत्वपर्वत
वृत्तित्वसामानाधिकरण्यं यदा लोकादौ प्रसिद्धं तस्य धूलीपटले आरोपात्तद्व्याप्तिनुमितिस्तत्र न व्याप्तिरित्य
र्थः ॥ भ्रान्तानुमितीति भ्रान्तस्यानुमितिः भ्रमजन्य यथार्थानुमितित्यर्थ इत्याह ॥ तत्संदर्भविरोधात् ॥ उपेक्षितं ॥
नियमत इति ॥ यत्र बन्दि व्याप्यवान् बन्दि व्याप्तिविशिष्टपर्वतवृत्तिधूमवांश्च पर्वत इत्याकारकः परामर्शस्तत्र त
त्संभवेऽपि यत्र बन्दि व्याप्यवानित्येव परामर्शस्तत्र तदभावादित्यर्थः ॥ ननु तेन रूपेण हेतुत्वग्राह्यत्वं तत्र तादृ
शबोद्धाभावस्तत्रानुमितिरपलपनीयेत्यतो गौरवेण ति ॥ ननु सामानाधिकरण्यमेकाधिकरणासंबंधः ॥ एवं
च समूहानं वनादि विशिष्टज्ञानस्य ज्ञेदान्यथानुपपत्त्या विशेषणप्रतियोगिकविशेष्यानुयोगिकसंबंधो विशिष्ट
धीविषयत्वेन न्यपेयः तथा च बन्दि व्याप्यधूमवान् पर्वत इत्यत्र धूमेव बन्दि व्याप्तिवैशिष्ट्यानुयोगित्वपर्वतवृ
त्तित्वप्रतियोगित्वरूपदुभयसामानाधिकरण्यं न सत एव तत्त आह ॥ संबन्धसंबन्धेति ॥ समूहानं वनादि विशि

एतज्ज्ञानस्य ज्ञेयान्यथानुपत्या अनुयोगित्वादि संबंधज्ञानवत्सामानाधिकरण्यज्ञानमपि न विष्यतीति अतः सं
 बंधसंबंधाविषयकत्वेऽपि समकालं वधेनेत्येवं त्रविशेष्यताविशिष्टज्ञाने च विशेषेण प्रकारता संसर्गचसं व
 धताविशेष्ये विशेष्यतारव्यविषयतेति विषया विलक्ष्यणेऽपि विविषयतो वैलक्षण्यादेव वैलक्षण्यं विशि
 ष्टज्ञानस्येति भावः ॥ ननु विषया वैलक्षण्येऽपि विषयता विशेषात् ज्ञानवैलक्षण्येऽपि तं साकारवादिना तथा
 चार्थे नैव धियां विशेष इत्यनुरोधेऽल्पमहलवनविषयतो अनुयोगित्वं च विशिष्टधीविषय इत्युक्तं मत
 आह ॥ अत्र मल्लल इति ॥ तद्दोषं हि मानिति च मानुमिति मल्लल इत्यर्थः ॥ ननु असदेव सामानाधिकरण्यं
 तत्र प्रसिद्धमत आह ॥ असदिति ॥ असतो वैशिष्यस्य सदुपरागेणापि ज्ञानस्य निरासादित्यर्थः ॥ न च प्र
 तियोग्यप्रसिद्धिः ॥ श्रुक्तिविशेषकत्वावच्छिन्नरजतत्वप्रकारकत्वस्य रजतत्वप्रकारकत्वस्य रजतत्व
 प्रकारकत्वसामान्यस्य वा यत्किंचित् प्रमात्वघटकप्रकारतानियामकसंबंधनिरूपितत्वनियमबलेना
 र्थतस्तन्निरासात् असद्वैशिष्ट्यज्ञानेनुरजतत्वप्रतियोगिकश्रुक्तनुयोगिकवैशिष्ट्यस्य किंचित् प्रमात्वप
 टिकप्रकारान्वनियामकतया श्रुत्तैरजतत्वप्रकारितायां तादृशसंबंधनिरूपितत्वाभावेनादृशानियमभंगादि

ति॥ ननु पक्षवृत्तित्वे व्याप्तिवैशिष्ट्यसामानाधिकरण्यावगाहिज्ञानमेव व्याप्तिविशिष्टत्वपक्षवृत्तित्वसामाना
धिकरण्यज्ञानपदप्रतिपाद्यं॥ तत्र सामानाधिकरण्ये व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मत्वयोरन्वयवाधेपितादृशज्ञानान्व
येऽबाधतया च तादृशज्ञानजन्यत्वं लक्षणं नाव्याप्तमत आह॥ अवांतरेति॥ तथा चैतादृशलक्षणे नैतादृश
लक्षणबाध्यप्रतिपाद्यमिति ज्ञावः॥ लक्षणाव्याप्तिरुक्तालक्षणवाक्यजन्यशाब्दबोधानुपपत्तिमप्याह अवांत
रेतिकश्चित्॥ विषाणे विषाणत्वावच्छेदेन शशसंबंधेति॥ शशविशारेण सत्रषष्ठ्यर्थलक्षणया शशसंबंधि
विषाणेति शाब्दबोधेशशसंबंधिभेदस्येशशसंबंधाभावस्यापि विषाणे निर्णयो विरोधीत्यर्थः॥ प्रमाणप्रस्ता
वादिति॥ प्रमाणप्रस्तावादिति॥ प्रमाणतत्त्वमिह विविच्यत इत्यतः प्रमाकरणलक्षणस्यैव प्रस्तुतत्वेन तदर्थं
प्रमाया लक्षणस्यैवोचितत्वादित्यर्थः॥ प्रमेवेति॥ ननु प्रमाकरणलक्षणानुपयोगिनी श्रान्तिरपीत्यर्थः॥ प्र
मेवेति॥ ननु प्रमाकरणलक्षणानुपयोगिनी श्रान्तिरपीत्यर्थः॥ उपाध्यायमन्त्रे पक्षतावच्छेदकसामानाधि
करण्ये नैव साध्यं सर्वत्रानुमिति विषयः॥ ननु पक्षतावच्छेदकावच्छेदेनापि अवच्छेदकत्वस्य व्यापकत्वा
घटकत्वेन साध्यसंबंधविधया ज्ञानासंभवात्तथा च गंधप्रागभावावावच्छिन्नो घटो गंधवानित्यनुमितिः प्र

मैवेत्यतोयदिचेति॥यस्ततावच्छेदकावच्छेदैर्नसाध्यज्ञानस्यानुभाविक्त्वादसंसर्गाग्रहादिसामान्यसामग्रीवशा
 दनुमितावप्यवच्छेदकत्वंभासतएवेतिभावः॥नरमेतिप्रथमज्ञानपदस्यतत्परत्वेनत्रैवातिव्याप्तिरितिभावः॥
 प्रमापरमिति॥यावद्भिन्नमिन्नत्वं॥अव्याप्येति॥अप्राप्येवाप्यत्वावगाहिनाअपक्षधर्मपक्षधर्मत्वावगाहिने
 त्यर्थः॥वस्तुतोवस्तुगत्यासाध्यवान्यःपक्षस्तदवगाहितयाननुतस्याअनुमितेर्लिङ्गीपधानांशेभ्रमत्वेनलक्ष्य
 मत्तआहलिङ्गीपहितेति॥प्रमाणाभावादितिशेषः॥ननुवस्तुगत्यासाध्यवान्यःपक्षःतत्रेश्वरस्यतादृशंज्ञा
 नं प्रसिद्धमतस्तज्जनत्वस्यतदनुतोसत्वान्नव्याप्तिरतर्ह्येति॥अतिप्रसंजकत्वादिति॥तादृशपरामर्श
 त्वेनतस्यहेतुत्वाभावादुपादानप्रत्यक्षत्वेनतज्जन्यत्वस्यप्रभामात्रेतिप्रसक्तत्वादितिभावः॥अतएवता
 दृशप्रमानुमितावव्याप्तिरेव॥तत्तत्ज्ञानंवेतिव्याप्तिविशिष्टेयस्यधर्मताज्ञानमित्येवंरूपसप्तमितत्सुरुषोनेत्यर्थः॥
 पदार्थतावच्छेदकेति॥नचैवंस्वरूपैकशेषस्यद्वंद्वपवादकत्वानुपपत्तिरेकविषयत्वाभावादितिवाच्यं॥पद
 जन्यप्रतितिविशेषरूपस्यपदार्थस्यनेदापेक्षयापदजन्यप्रतितिविषयनेदएवद्वंद्वस्यलाघवनकल्पना
 त्॥एवंचनीलपटवोरिसचपदजन्यप्रतितिप्रकारनेदात्॥पटावित्यत्रविशेष्यनेदात्॥द्वंद्वस्यप्रसक्तिः॥अ

सैर्दीव्यतीत्यत्र नानार्थ एव सरूपैकशेषस्य सार्थकत्वात् यथा श्रुतेऽपि नानुपपत्तिरिति ॥ ननु लघटपटयोरभे
दइत्यादौ द्वित्वं कुत्रान्वेतु न तच्च द्विशेषे तस्यैकत्वात् ॥ न विशेषणे तथाः पदार्थतावच्छेदकत्वेन निराकांशस्य
त्वात् ॥ न च प्रकृत्यर्थवृत्तिसंख्यावाचकत्वं स्फुटं न तन्मात्रवृत्तिसंख्याबोधकत्वं ॥ अतएव एकस्मिन् पदार्थः
परमाणौ आपश्यत्र तद्गतगुणानादाय बहूतवचनं समर्थितं वर्धमानो याध्यायैरिति वाच्यं ॥ एकस्मिन् घटे
एको घटा इत्यत्र असाधुत्वज्ञानाभावादशायाशाद्बोधप्रसंगात् ॥ तत्र द्विवचनं पदसायुत्वायैवेति चेत् तर्हि कि
र्मधारय एवास्तु किमर्थं पदार्थभेदमनादृत्य द्वंद्वकल्मसमिति चेत् ॥ नीलघटयोरित्यत्र कर्मधारये नीला
त्रिंशत्घटत्वेनोपस्थितौ यभेद इत्यस्वनिराकांशत्वाद न न्वयप्रसंगात् ॥ ननु पदार्थयारभेदस्य लेपि द्वंद्वस्य
साधुत्वे कर्मधारय किमर्थं पृथगंगीक्रियत इत्यत आह ॥ यदार्थद्वयेति ॥ तथा च यत्राभेदसंसर्गकबोधे
तामर्थतत्र द्वंदासाधुत्वात् कर्मधारयादेवतादशाबोध इति भावः ॥ भेदाभेदोदासीनेति ॥ भेदाभेदाविषयके
त्यर्थः ॥ इदं च तादृशपदार्थद्वयबोधे विशेषणं ॥ पदार्थयोरभेदे कर्मधारयवत् ॥ पदार्थयोर्भेदे एव द्वंद्व इ
त्यनुशासनात् ॥ स्वरससिद्धं मतमनुसृत्याह ॥ विशिष्टपदस्येति ॥ यतु येकस्मिन्नेव चैत्रे चैत्रत्वचैत्रसंवं

धातापदजन्यप्रतिविषयाणां भेदे द्वैवापतिरतो विशिष्टेति॥ तदसत्॥ एकपदे द्वंद्वस्य तदपवादक एक रोषस्य
 चापादयितुमराक्यत्वात्॥ किंच समस्य भानप्रत्येकपदार्थयोर्विशेषणविशेषणयोर्भेदस्तयोर्द्वैवापवादको न
 त्वेकपदार्थयोरेव विशेषणविशेष्ययोर्भेद इति नायं पंथाः॥ कर्मधारयेति॥ न पुंसके भावे क्त इत्यस्यानुशा
 सनात्॥ व्याप्तिवैशिष्ट्यमेव व्याप्तिविशिष्टपदार्थः॥ तथा च व्याप्तिवैशिष्ट्यपक्षधर्मतापदयोर्द्वंद्व इति भा
 वः॥ एतेन वैशिष्ट्यशक्तधातुत्तरक्तप्रत्यस्याश्रयोऽस्त्वाय कस्याश्रयत्वे लक्षणायां व्याप्तिवैशिष्ट्यश्र
 यत्वोपस्थितौ व्याप्तिवैशिष्ट्याश्रयत्वपक्षधर्मत्वज्ञानजन्यत्वमर्थस्यातथा च व्याप्तवानिति परामर्शस्य सं
 वंधाविषयत्वात्सैवा व्याप्तिरिति परास्तां॥ एवमपि॥ एकधर्मिणिति विशेषणोऽपि॥ मामासकेति॥ तथा
 च व्याप्यत्ववानिति शाब्दपराश्रिच्छलाया नुमित्या व्याप्तिः॥ धर्मत्वावच्छिन्नव्याप्तिवैशिष्ट्यज्ञानंधर्मत्वावच्छि
 न्नपक्षधर्मताज्ञानंचकारणमिति कारणताद्वयकल्पने गौरवं॥ गृह्यमाणमात्मवच्छेदकधर्मप्रकारकपक्षध
 र्मः॥ ज्ञानत्वेन हेतुत्वोक्तौ च मत्कालीनत्वं तत्पुरुषीयत्वं निवेशादनंतकार्यकारणभावाप्रतिरिति॥ मिथ्य इति॥
 तदुभयं व्याप्तिविशिष्टत्वपक्षधर्मत्वोभयं॥ उपल्लेखः परस्परसामानाधिकरण्यं॥ अव्यापकत्वात् व्याप्यवा

नितिपरामर्शतदसंज्ञादित्यर्थः॥ नचतदुत्तयेतितदुत्तयविषयत्वनियधर्मः परामर्शत्वं परामर्षत्वेन हेतुतायां
मानाज्ञावादित्याशयः॥ नचतत्प्रत्यक्षैपरामर्षत्वेन हेतुतायां मानाज्ञावादित्याशयः॥ नचतत्प्रत्यक्षेतत्वे
न हेतुत्वात्तद्वन्निव्यापिधर्मोद्वयं पर्वत इतित्यादिज्ञानप्रत्यक्षे अतिव्याप्तिरेवेति वाच्यं॥ अनेकवृत्तित्वेन ध
र्मस्य विशेषणत्वात्॥ तद्वक्तित्वस्यैकमात्रवृत्तित्वात्॥ विषयस्य तत्वेन कारणत्वं नास्तीत्याशयेनेदमि
तिकश्चित्॥ पक्षधर्मताविषयत्वनियतधर्मावच्छिन्नेत्यक्तौ च पक्षधर्मतायाः पर्वतसंयोगादिरूपतया
धर्मधर्माज्ञावसाहचरितवन्निमान् पर्वत इत्येवमारज्ञानत्वावच्छिन्नजनकतानिरूपितजन्यताश्रये
पर्वतोवन्निमान्नेवेत्यादि व्याप्तिरस्यादतद्वारणाय व्याप्तिविषयकत्वमावश्यकं॥ नचैवमपि धर्मव्या
प्यज्ञावसाहचरितवन्निमानित्येवंरूपसाधारणधर्मवद्वमिज्ञानजन्ये पर्वतो धर्मव्याप्यवान्नेवेति संशये
ति व्याप्तिरिति वाच्यं॥ पक्षधर्मताविषयत्वदलेनापितद्वारणात्॥ तथा च व्याप्तिविषयत्वदलेनापितद्वार
णात्॥ तथा च व्याप्तिविषयत्वदलस्य संशयविशेषातिव्याप्तिवारकतया व्यवर्तकत्वमस्ति ननु पक्षधर्मता
पदस्येत्याशयात्॥ धर्मवत्पर्वतसंयोगप्रत्यक्षेसंबंधात्तावच्छेदकधर्मप्रकारकपर्वतज्ञानत्वेन हेतुत्वात्तत्रापि

व्याप्तिरतः॥ पक्षधर्मतोपदानवैयर्थ्यमक्तमित्यापिकश्चित्॥ व्याप्तिज्ञानत्वपरामर्शत्वावच्छिन्नकाटणताद्वयला
 जायव्याप्तिविषयकत्वनियतत्वंचिकाशततयोक्तमित्यने॥ वस्तुतस्तु॥ पक्षधर्मताविषयत्वेस्पादानेधर्म
 वान्पर्वतोनास्तीत्यत्रवलौकिकप्रत्यक्षेप्रतियोगितावच्छेदकधर्मप्रकारकपर्वतज्ञानजन्येतिव्याप्तिःअतोव्या
 प्तिविषयकेत्यावश्यकंनचतथापिवह्निव्याप्यवान्पर्वतोनास्तीत्यत्रवलौकिकप्रत्यक्षेप्रतियोगिताव
 छेदकधर्मप्रकारकज्ञानजन्येतिव्याप्तिरितिवाच्यं॥ निष्कृष्टमतेरितिद्रियतयातदनच्छिन्नप्रतियोगिताका
 जावस्यापिअतिन्द्रियत्वात्॥ तत्रतेनरूपेणाहेतुत्वात्॥ एवंव्याप्तिपदस्याभावमात्रपरत्वेअत्रवत्प्रकारकत्वेनि
 यतधर्मवच्छिन्नकारणताप्रतियोगिककार्यताशालित्वविवक्षणाअनुमितिमात्रेएवलक्षणमायाति॥ परंतु
 स्यलविशेषेऽतिव्याप्तिर्भवतिपक्षधर्मतोपादानेत्वव्याप्तिरतिव्याप्तिश्चेत्यतोपिपक्षधर्मतोपादानवैयर्थ्यमक्त
 मितिधेयं॥ वस्तुतस्तु॥ विशिष्टवैशिष्ट्यबोधोदोअतिवारणायवाप्त्यविषयकत्वेनजन्यंज्ञानंविबक्षणीयमितिब
 क्षति॥ तथाचपक्षधर्मताविषयकत्वनियतेत्यादिविवक्षणेधर्मवत्पर्वतवानिति विशिष्टविशिष्ट्यबोधे
 व्याप्तिविषयकेऽतिव्याप्तिरतोव्याप्तिविषयकेत्यादिविवक्षणमावश्यकं॥ नचपक्षधर्मतापदमपादायत

अपक्षधर्मत्वाविषयत्वेनैव जन्यज्ञानं विशेष्यतां ॥ तावतापि विशिष्टवैशिष्ट्यबोधादावतिव्याप्तिवारणसंवादि
तिवाच्यं ॥ तथासत्यसंभवापत्तेः ॥ पर्वतोवन्दिमान् इत्यनुमितेरपि वन्दिनिष्ठपक्षधर्मताविषयत्वात् हेतुताव
च्छेदकरूपेण पक्षधर्मत्वाविषयत्वोक्तौ वन्दिवाप्यवत् पर्वतनानितिविशिष्टयबोधेऽतिव्याप्तिः व्याप्तिप्रका
रकपक्षधर्मताविषयत्वोक्तौ च व्याप्यविषयकत्वस्यैव लघुत्वेन विवक्षणावित्यादितिसारं ॥ व्याप्तिविशि
ष्टपदपक्षधर्मतापदयोः धर्मधारयः विशिष्टपदं च प्रकारकपरमित्याशयेनाह ॥ व्याप्तीति ॥ यद्यपि वन्दि व्या
प्यो धर्मो द्रव्यवान् पर्वत इति ज्ञानस्यापि व्याप्तिप्रकारकत्वात् पक्षधर्मताज्ञानत्वाच्च तज्जन्यानुव्यवसायेऽति
व्याप्तिः उक्तरूपेण जनकत्वोक्तौ चासंभव एव वन्दि व्याप्यो धर्मो धर्मवान् ॥ पर्वत इति ज्ञानसाधारणत्वात् तथा
पि पक्षधर्मतांशे व्याप्तिप्रकारकत्वं विवक्षितं ॥ तव पक्षविशेष्यतानिरूपितप्रकारतावच्छिन्नाया विशेष्यतात
निरूपितव्याप्तिप्रकारताकत्वं धर्मे वन्दि व्याप्यो धर्मवान् पर्वत इत्यत्र पर्वतविशेष्यतानिरूपिता धर्मनिष्ठप्र
कारतानिरूपितविशेष्यतावच्छेदिका किंतु धर्मस्य मरव्यविशेष्यतेति न तस्माधारण्यमिति ध्येयं अत्रापि ॥
तादृशविवक्षणेपि वन्दि व्याप्ये धनवानयमित्युक्तौ वन्दि मद्याद्यत्तित्वरूपप्रकारकत्वसंभवना स्यादतो वि

शिष्याह॥ इंधनसमानाधिकरणेति॥ भ्रमानुमितेरिति सर्वं भ्रमात्मक परामर्षजन्यायां विषयावाधेन प्रमानुमि
 तावव्याप्तिप्रदर्शितेति भावः॥ वृत्त्यनियामकसंयोगेन साध्यतायां हेतुयां चाकाशानुमितिः परमर्शश्च प्रमेव स्याद
 तो वृत्तिनियामकसंयोगसंगंधेन हेतुतासाध्यताप्रतिपत्त्यर्थमाह॥ अत्रेति॥ सप्तम्या आधेयत्वप्रतिपादनात्॥ नि
 तरामिति॥ साध्ये वापकत्वप्रकारकं साधने सामानाधिप्रकरणप्रकारकमित्येवं व्याप्तिप्रकारकत्वेन कौश्व
 व्याप्तिनिरासः स्यात्॥ अत्र तु व्यापकत्वस्ममानाधिकरणयोर्भयोरप्यप्रसिद्धाऽव्याप्तिवारणं न संभ
 वनिति भावः॥ तथाऽव्याप्तिः तावत्पदार्थानां व्याप्तिशरिरनिविष्टपदार्थानां॥ तथा विधतिव्याप्तिज्ञानेयत्रय
 स्य येन संबंधेन प्रकारता तत्र तेन संबंधेन तत्प्रकारकमित्यर्थः॥ तच्चाधिकरणे हेतुप्रकारकं अत्रावेतादृ
 शाधिकरवृत्तित्वप्रकारकं प्रतियोगितायां तादृशाभावप्रकारकमित्यादि क्रमेण बोध्यं॥ न च व्यतिरेके
 णेति॥ तत्र पक्षधर्मता शिवन्त्यभावव्यापकाभावप्रतियोगिधर्मत्वस्यैव प्रकारकत्वादिति भावः॥ ननु धर्मव्या
 पकवन्ति सामाधिकरण्यधर्मत्वस्य वन्त्यभावप्रतियोगिधर्मत्वस्य च ज्ञानं वन्त्यभाववद्वतित्वरूपव्यभि
 चारधियं प्रतिग्राह्याभावावगाहित्वेन तद्वाप्यावतागाहित्वेन वा न प्रतिबंधकमत आह॥ भवतीतीति॥ त

थाचातथाभूतस्याप्यनायत्यामणिमंत्रादिन्यायेनविरोधित्वंकल्प्यतइत्याशयः॥ननुधर्मव्यापकवन्हिसमा
नाधिकरणतसंभवानितिज्ञानेधर्मसमानाधिकरणात्तन्ताभावप्रतियोगितानवच्छेदकवन्हित्ववानितिज्ञा
नेववक्ष्यभाववद्विधर्मइतिव्यभिचारज्ञानविरोधित्वसत्वातज्जन्यप्रत्यक्षेऽतिव्याप्तिःउक्तरूपेणहेतुत्वो
क्तौचासंभवएवोक्तरूपस्यतादृशधर्मसमानाधिकरणरासंभवानितिज्ञानसाधारणतयाजनकतानवच्छेदक
वन्हिकत्वावानितिज्ञानेववक्ष्यभाववद्विधर्मइतिव्यभिचारज्ञानविरोधित्वसत्वातज्जन्यप्रत्यक्षेतिव्याप्तिः
उक्तरूपेणहेतुत्वोक्तौचासंभवएवोक्तरूपस्यतादृशधर्मसमानाधिकरणरासंभवानितिज्ञानसाधार
णतयाजनकतानवच्छेदकत्वादित्यतआह॥तथाविधेति॥नतथा॥नपक्षधर्मतयाज्ञातेव्यभिचारधीवि
रोधिधीविषयःतथाचतद्विशिष्टव्यभिचारधीविरोधिविषयधर्मप्रकारकतद्विशिष्टवत्सधर्मताज्ञानजन्य
त्वमर्थः॥उक्तज्ञानंतुपक्षधर्मतयाज्ञातेरासंभवविशिष्टेनव्यभिचारधीविरोधिधीधर्मत्वविशिष्टेतथात्वेपि
तस्यनपक्षधर्मतयाज्ञानमितिभावः॥ननुधर्मसमानाधिकरणेत्यादिव्याप्तेरेवोक्तरूपव्यभिचारधीविरोधि
धीधर्मत्वविशिष्टेतथात्वेतितस्यनपक्षधर्मतयाज्ञानमितिभावः॥ननुधर्मसमानाधिकरणेत्यादिव्याप्तेरेवो

कुरूपव्यभिचारधीविरोधित्वेमानाभावः केवकथाव्यतिरेकव्याप्तिः॥ नचवन्हित्वं धर्मसमानाधिकरणाभावप्र
 तियोगितावच्छेदकमित्येवंसम्प्रहालवंनात्मकव्यभिचारधीविरोधित्वं वाच्यं॥ तथापि धर्मव्यापवन्तिकालीनधर्म
 वान्पर्वतइतिज्ञानस्यसामानाधिकरण्यविषयकतया अनुमित्यजनकस्यसंग्राहकतया उक्तुरूपस्यानुमिति
 जनकतानवच्छेदकत्वात्॥ नचधर्मव्यापकवन्तिसमानाधिकरणाधर्मवान्पर्वतः वन्त्यभावव्यापकाभाव
 प्रतियोगिधर्मवान्पर्वतइतिज्ञानयोरन्यतरत्वेमवहेतुतावच्छेदेकमतः तथैव तस्मिन्निवेश्यमिति वाच्यं॥
 अन्यतरत्वघटकज्ज्ञेदानां विशेष्यभावे विनिगमनाविरहेणानानाकार्यकारणभावावस्यकत्वेतदपेक्ष्यपाला
 यवात्प्रत्येकरूपेणैवहेतुत्वकल्पनायान्यायत्वादत आह॥ व्यतिरेकसहचारेणेति॥ ननुमणिमंजादिन्या
 येनविरोधित्वेमानाभावः काचित्कानयव्यतिरेकानुविधानस्यतादृशा व्यभिचाराद्युन्नायकत्वेनाप्युपयो
 गादित्यस्वरसादाह॥ व्यतिरेकसहचारेणेतिकश्चित्॥ भ्रमसंग्रहोतरेति॥ भ्रमसंग्रहो विपरितज्ञानत्वेनानु
 गमः विपरीतंच व्यावर्तकमात्रं तेन स्थाणुत्वभ्रमोत्तरस्य पुरुषत्वाभावभ्रमोत्तरस्य च पुरुषत्वप्रत्यक्षस्य
 नासंग्रहः॥ तदुत्तरप्रत्यक्षत्वं चाव्यवहितोत्तरत्वसंबंधेन तादृशविपरितज्ञानवत्प्रत्यक्षनिर्णयत्वं॥ तेना

अबहि तोतरत्वस्य तत्र न्यक्तिविश्रांतत्वेऽपि न क्षतिः॥ न वा तत्संशयोतरसंशयेऽपि चारुतिः॥ उपाध्यायमते हितनि
र्णयं प्रति तदभावज्ञानत्वेनैव विरोधिता तत्र चाप्रामाण्यनिर्णयस्यैव विशेषदर्शनादेरप्युक्ते जकत्वं एवं व्यंज
कासमवधानकालीनाद्यंकारकालीनतत्संशयोतरं तं निर्णये व्यंजकस्य समवधानालोक्य समवधानम
प्युक्ते जकं वाच्यं॥ न चैवं यत्र पर्वतो वह्निमान् वेति संशयानंतरं वह्निव्याप्य धूमवान् पर्वतः प्राविबध्य
नुमितिः प्रमाचेति समूहा लवं नात्मकः अपेक्षानुसृत्य त्वकश्च मानसः पराश्रितः तत्पर्वतो वह्निमान्
इत्यनुमितिः तत्पर्वतो वह्निभाववानिति लौकिकप्रत्यक्षंतत्रापेक्षानुसृत्यात्मकपरामर्शेन पुनरनुमित्या
पतिः एवमंधकारघटसंशयानंतरं मालोकसमवधाने घटनिर्णयानंतरं पुनः विशेषदर्शनेन प्रयुक्तघट
संशयानंतरं विनैव विशेषदर्शनं घट इति प्रत्ययापतिः पूर्वैते जकस्यालोकस्य समवधानस्य सत्त्वा
दिति वाच्यं॥ तत्तत्कालाद्यवच्छिन्नविशेषदर्शनाद्यभावविशिष्टतद्विपरीतज्ञानाद्यभावत्वेन तं नि
श्चयत्वावच्छिन्नं प्रति हेतुत्वादिति॥ बाधनिश्चयस्य स्वातंत्र्येण विरोधितायां तु विशेषदर्शने तत्काला
वच्छिन्नत्वं न देयं॥ स्वसंशयोतरप्रत्यक्षत्वावच्छिन्नं प्रति विशेषदर्शनेन न हेतुत्वा अंधकारश्च

पटसंशयोक्ततरप्रत्यक्षेव्यभिचात्॥नचतादशविपरितज्ञानविरोधित्वेनहेतुताविशेषदर्शनालोकादिसाधार
 णस्यविरोधित्वस्यैकस्याभावात्॥किंचविशेषादर्शनप्रयुक्तसंशयानंतरंआलोकसमवधानस्यपुरुषात्
 रीयांधकारस्तुघटसंशयविरोधितः॥सत्त्वान्नप्रत्यक्षापत्तिः॥तत्पुरुषीयतादृशविपरीतज्ञानोतरप्रत्यक्षंप्र
 तितत्पुरुषीयतादृशविपरितज्ञानविरोधित्वेनहेतुत्वास्त्यौक्तौचातीवगौरवं॥पुरुषांतरविशेषदर्शनस्यपि
 तादशविरोधित्वस्वरूपयोग्यत्वादतिप्रत्यंगश्च॥एवंतादशविपरितज्ञानवत्प्रत्यक्षनिर्णयत्वंनकार्यत्वा
 वच्छेदकंअर्थसमाजयस्तत्वात्॥किंचभ्रमसंशयानुतरनिर्णयसामान्यसामग्रिसत्त्वेभ्रमसंशयोतरमपि
 सामान्यनिर्णयापत्तिर्दुर्वारैवतदनुतरप्रत्यक्षेपिसामग्रंतरकल्पनेतिगौरवंमनाभावाच्च॥एवंचविषदर्श
 नमित्तरकोटिज्ञानविरोधितयासंशयोतरतदृशप्रत्यक्षमुपयुज्यतइत्यभिसंधायाह॥हेतुमतइति॥न
 चसर्वमतएवहिविशेषदर्शनस्यविशेषणधीतेनहेतुत्वामतइत्यसंगतां॥विशेषदर्शनत्वेनैवतस्यहेतुतयाप
 रमर्शत्वेनहेतुत्वविवक्षणेपितीव्रीव्याप्तिरितिपूर्वपक्षिणश्चाशयात्॥विशेषणधियोहेतुत्वाभिप्रायणोद
 मितिपिकश्चित्॥तथाविधिति॥व्याप्तिप्रकारकपक्षधर्मतानिश्चयत्वेनेत्यर्थः॥भ्रमादीति॥अन्यथायावत्

कधर्मदर्शनव्यंजकधर्मदर्शनालोकादिसाधारण्यभावेन व्यभिचारप्रसंगादिति॥ श्रैत्यव्याप्यसंख्यात्ववायन
मिति दर्शनवनपीतत्वञ्जविरोधीतिततः॥ श्रैत्यप्रत्यक्षं॥ केवितुविशेषदर्शनाद्यतिरिक्त्यावत्कारणकालीनता
दृशसंशयोतराप्रत्यक्षप्रतितादृशसंशयविरोधिदर्शनत्वेन व्यावर्तकधर्मदर्शनादिसाधारण्यरूपहेतुता॥
आलोकाभावप्रयुक्तसंशयोतरप्रत्यक्षे आलोकसमवधानं हेतुरित्याहः॥ अतएव तथाविधानि श्रयत्वे
न हेतुत्वविवक्षणादेव॥ लिंगवत्वादिकं लक्षणस्वरूपं यस्यैवं श्रुतो योतिदेशवाक्यार्थस्तस्य यत्तज्ज्ञानवन्दि
व्याप्यधूमवत्सर्वतसदृशं महानसपदवाच्यमित्याकारकं॥ तज्ज्ञान्यायामित्यर्थः॥ तथाविधेति॥ धूमवंत्यवतसा
दृशविशिष्टे महानस्य पदवाच्यत्वज्ञानत्वेनेत्यर्थः॥ न्यायार्थेति॥ पंचावयवैरेकवाक्यतया बोधो जन्य इति
चिंतामणिकाररित्या इदमक्तस्वम॥ तेनुपनयार्थविशेषकनिगमनार्थविशेषणकशाब्दबोधेऽतिव्या
प्तिर्विध्या॥ ननूयनयेन वन्दि व्याप्यधूमस्य पर्वते साक्षान्प्रकारतया भानं कितुमनुवर्त्य संवन्धि नो नेदसं
वन्धेन प्रकारतया भानमिति॥ तादृशनिश्चयत्वे हेतुत्वविवक्षयैव तत्र नातिव्याप्तिः॥ तथाचायमित्यपन
योः सिद्धयेत्यत आह॥ तच्छब्देति॥ यत्र वन्दि व्याप्यधूमवत्सर्वतोपस्थितानन्यन्ये वन्दि व्याप्यधूमवान्

पर्वतोऽस्ति शाद्वोऽतिव्याप्तिः॥ ननु तच्छब्दानां बुद्धिस्थित्वेनैवोपस्थितिः शाद्वोऽतिव्याप्तिः॥ ननु तच्छब्दा
 नां बुद्धिस्थित्वेनैवोपस्थितिः शाद्वोऽतिव्याप्तिः शाद्वोऽतिव्याप्तिः शाद्वोऽतिव्याप्तिः शाद्वोऽतिव्याप्तिः शाद्वोऽतिव्याप्तिः
 संकेतितेति॥ यत्र च न्हि व्याप्य धूमवतः पर्वत एव घटपदस्य संकेतयद्देघटोऽस्तीति वाक्येन न वह्निव्याप्य धूम
 वान् पर्वतोऽस्तीति बोधो जनितः तत्रातिव्याप्तिरित्यर्थः॥ ननु माहावाक्यार्थज्ञानं नावांतरवाक्यार्थज्ञानजं
 न्यमतः कथं न्यायार्थज्ञानेति व्याप्तिरत आह॥ व्युत्पादपिप्यतेति॥ पटजन्यत्वस्येति॥ घटादिपदादाश्रय
 त्वादिसंबन्धेनाकाशोपस्थितावपि शाद्वोऽतिव्याप्तिः ननु दयात्तृत्यास्वजन्यघटोपस्थितेर्हर्तुत्वमित्यर्थः॥ ननु
 घटशाद्वोऽतिव्याप्तिः प्रतातृत्याघटोपस्थापकपदज्ञानत्वेन कारणता तृत्यास्वजन्यपटोपस्थितिः व्यापारः व्या
 पारस्य हेतुता च घटत्वप्रकारकज्ञानत्वेनैवाच्छिद्यते न चैवं प्रत्यक्षोपस्थिते घटे पटोपस्थितिः व्यापकेरघटप
 दज्ञाने सति घटशाद्वोऽतिव्याप्तिः॥ घटशाद्वोऽतिव्याप्तिः पटोपस्थितेरजनकत्वेनाव्यापारत्वात्॥ न चैवमपि घटपदज
 न्यपटोपस्थितौ सत्यां च प्रकारांतरेण घटोपस्थितेरपि शाद्वोऽतिव्याप्तिः जनकत्वापरितिष्ठत्वात्॥ पटजन्यपदा
 द्यौपस्थित्यज्ञावकाले शाद्वोऽतिव्याप्तिः ननु स्यतावताप्युपयन्तत्वात् तथा च पदार्थोपस्थितेर्हर्तुतायां पदजन्यत्वा

प्रवेशात्तत्रैवतिव्याप्तिरत आह॥ निश्चयत्वस्येति॥ उद्बोधकविधयापदज्ञानस्यपदजन्यपदार्थोपस्थितेरेव
व्यापारत्वेनतस्यस्मरणरूपतयाशाब्दबोधरूपतयावानिश्चयप्रिन्तत्वासंभवेनतद्वारणायसंशया
त्वस्यचप्रवेशार्थक्यादितिभावः॥ केचित्तु॥ पदार्थोपस्थितिकरणतायांपदजन्यत्वमधिकंनिविष्टंनिश्च
यत्वंचानिविष्टमित्येतिव्याप्तेरत्यंतासंभवदर्शनार्थमिदमित्याहुः॥ तथापिपदार्थोपस्थितिकारणतामा
दायतिव्याप्तिवारणेपितादृशप्रत्यक्षेवन्हिव्याप्यधूमवत्पर्वतवानितिप्रत्यक्षइत्यर्थः॥ शाब्दबोधइति॥ वन्हि
व्याप्यधूमवत्पर्वतंबुद्धिस्थिकृत्यातध्वानितिशाब्दप्रयोगवन्हिव्याप्यधूमविशिष्टपर्वतस्यतच्छब्दार्थतयाता
दृशविशिष्टवैशिष्ट्यधीसंभवादित्यर्थः॥ तादृशविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिशाब्दबोधेपदजन्यविशेषणता
वच्छेदकप्रकारकधियोविशिष्यहेतुत्वकल्पनेपितादृशविशिष्टवैशिष्ट्यबोधत्ववच्छिन्नंप्रतितादृशविशेष
णतावच्छेदकप्रकारकनिश्चयत्वेनहेतुताप्रत्यक्षादिसाधारणीयातामादायशाब्दबोधइतिव्याप्तिरितिभावः॥
चकाराद्वन्हिव्याप्यवत्पर्वतान्निन्तःपर्वतपदवाच्यइत्युक्तपमितिसंग्रहः॥ नानुत्तत्कारणतायानिश्चयत्वंन
विशिष्टमत आह॥ दंडोरक्तोभवेति॥ रक्तदंडवानितिज्ञानेद्देधा॥ एकंविशेष्येविशेषणंतत्रवविशेषणंतरमि

निरीत्या अन्यद्विशिष्टस्यैव विशेष्यमिति रीत्याह ॥ तत्राद्यं पुरुषनिरूपितदंडनिष्ठविशेषणतानिरूपितरक्तत्वविशेष-
 णत्वात्शालित्वं निरूपितत्वं विशेषणतायास्वरूपसंबंधविशेषः प्रतिति साक्षिकः दंडो रक्तो दंड-
 वानिति ज्ञाने च दंडनिष्ठविशेषणतानिरूपितानरक्तत्वनिष्ठने विशेषणते बितवित धुदामः कारणं च तावद्धि-
 शेषणताज्ञानसंसर्गग्रहश्च ॥ अतएव निर्विकल्पकानंतरं दंडो रक्तो न वेति संशयानंतरं च तादृशधीः माय-
 लौकिकं ॥ यविचतादशयकाले विशेष्ये विशेषणमिति रीत्यापि रक्तदंडवानिति ॥ वधिः तदानीदृशबोधप्र-
 तिरक्तदंडइति निश्चयाभावाविशिष्टः तादृशः संशयः प्रतिबंधको वाच्यः ॥ न च दंडो रक्तो न वेति संशयानंतरं
 ॥ इह नूतले रक्तो दंडो नास्ति तिमानसर्धा विशेष्यविशेषणमिति रीत्या स्यात् ॥ अत्रावेप्रतियोगितावच्छेदकविशि-
 ष्टप्रतियोगिनो विशेषणमिति रीत्या ज्ञानस्याप्रसिद्धत्वेन तदवच्छिन्नं प्रतिबंधकत्वकल्पनाया अयोगादिति
 वाच्यं ॥ लौकिकप्रत्यक्षे इंद्रियविशेषणमिति रीत्या ज्ञानस्याप्रसिद्धत्वेन तदवच्छिन्नं प्रतिप्रतिबंधकत्व-
 कल्पनाया अयोगादिति वाच्यं ॥ लौकिकप्रत्यक्षे इंद्रियविशेषणमिति रीत्या ज्ञानस्याप्रसिद्धत्वेन तदव-
 छिन्नं प्रतिप्रतिबंधकत्वकल्पनाया अयोगादिति वाच्यं ॥ लौकिकप्रत्यक्षे इंद्रियसंबंधविशेषणताया इव

अज्ञावैरक्तदंडीयत्वासंसर्गग्रहस्यापि अज्ञावैरक्तत्वविशिष्टदंडविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिवोधत्वस्यैव का
र्यतावच्छेदकतया तादृशबोधावधारणात्॥ वस्तुतस्तु अज्ञावनिरूपितत्वं दंडनिष्ठविशेषणतानिरूपित
रक्तत्वनिष्ठविशेषणताशालित्वमेव विशेष्यविशेषणमिति रीत्या तदवगाहित्वं तच्चरक्तदंडो नास्तितिवि
शिष्टवैशिष्ट्यबोधे प्रसिद्धं तदवच्छिन्नं प्रति तादृशनिश्चयाज्ञावविशिष्टसंशयस्यैव प्रतिबंधकत्वात् सं
शयानंतरनिश्चयेन तादृशविशिष्टवैशिष्ट्यबोधानुपपत्तिः अतएव विशेषणमिति रीत्या विषयताविशिष्ट
वैशिष्ट्यबोधसाधारणप्रवृत्त्यादिजनकत्वच्छेदिका॥ न च प्रवृत्त्यादिनियामका एका विषयता तद्वाप्यं च
विशेषणमिति विशिष्टस्य वैशिष्ट्यमिति विषयताद्वयमिति वाच्यं॥ मानाज्ञावात्॥ विशिष्टवैशिष्ट्यबोधेऽपि
विशेष्यविशेषणमिति रीत्या विषयतायानियामकसत्वेन तदावश्यकत्वे तत्र विशिष्टस्य वैशिष्ट्यमिति विष
यतानियामकसामग्र्याः प्रतिबंधकत्वकल्पनेति गौरवाच्च॥ एवं खड्गीश्वर इत्यादौ एकत्र द्वयं एकविशेषणं
तरवैशिष्ट्यमिति च विशेषणताद्वयं तत्राप्नुक्तं रित्या चरमबोधे तु अनुयागितावच्छेदकप्रकारकधीर्हेतुः एक
त्र द्वयमिति विषयता च व्यापिकेत्ययमस्माकीनः पंथाः॥ अधिकं च शब्दालोकसारमंजयामस्माभिः प्रयंवि

तं॥रक्तदंडवानिति॥विशिष्टवैशिष्ट्यबोधेवरक्तत्वविशिष्टदंडत्वविशिष्टनिष्ठप्रकारताव्यासज्यवृत्तिरेका॥र
 क्तत्ववैशिष्ट्यद्वयोक्तवैज्ञानिकंतेनरक्तवन्निमान्श्रुत्यादौनविशिष्टवैशिष्ट्यबोधसंभवःअन्यवाचावासज्यवृ
 त्तिरक्तत्वादिप्रत्येकंनिष्ठाप्रकारतातामादायरक्तत्वादिप्रकारकव्यवहारः॥तत्ररक्तत्वविशिष्टदंडत्वविशि
 ष्टप्रकारकज्ञानत्वावच्छिन्नप्रतिदंडत्वविशिष्टांशोरक्तत्वाभावाप्रकारकदंडत्वविशिष्टावच्छिन्नरक्तत्वप्र
 कारकत्ववज्ञानत्वंकारणतावच्छेदकं॥तेनद्रव्यंरक्तंनवादेदोरक्तइतिज्ञानस्यसंग्रहःनवादेव्यंरक्तंदंडःप्रमेय
 इतिज्ञानसंग्रहः॥एवंदंडरक्तवानित्याकारकविशिष्टवैशिष्ट्यबोधेपरिक्तत्वविशिष्टदंडत्वाप्रकारकत्ववज्ञान
 त्वेनहेतुतेतियथानुभवमर्थं॥अतएवविशिष्टज्ञानहेतुमेवविशिष्टज्ञानंतत्वंनकार्यतावच्छेदकं॥अर्थसमा
 जयस्तत्वादितिमिश्रमतपास्तं॥रक्तोदंडोनेदिसंशयानुव्यवसायश्चनरक्तविशिष्टदेडियत्वावगाहिकितुर
 क्तत्वरक्तत्वाभावप्रकारकांपदपुर्धामकज्ञानवतावगाहिविशेष्यविशेषणमितिरीत्यावारक्तदंडज्ञानव
 तावगाहीतिनतत्रव्यभिचारः॥विशिष्टविषयोपधानेनेति॥तृतीयाप्रकाशेघटमिच्छामीत्यादौघटत्वविशिष्ट
 विषयित्वरूपतदुपधानस्येच्छादोप्रकारत्वादिति॥प्रतियोगित्वाभावत्वविषयत्वप्रकारत्वादेरनुपस्थितौ

स्यैवप्रकारत्वात्प्रपगमात्॥ तथाचविषयितायांनिरूपितत्वसंवेधेनघटत्वविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहितादृशो
छादिसाक्षात्कारेव्यभिचान्मज्ञानत्वेतादृशकारणतावच्छेदकमितिभावः॥ विनश्यदवस्थाज्ञानादिच्छादेषयोःसा
क्षात्कारःसंभवति॥ विनश्यदवस्थज्ञानजनितयोरिच्छादेषयोश्चसाक्षात्कारेनाभ्यपेयतश्चकृचेदाह॥ कृते
श्चेति॥ साक्षात्कारोत्सर्वसत्यासत्यर्थविषयस्मृतेरावश्यकत्वेकथं व्यभिचारइतिवाच्यं॥ सविषयकसंप्रका
रकत्वेनैवसंस्कारादिसाधारणेनप्रत्यासतित्वादिति॥ ननुतत्रद्विशिष्टबुद्धौततत्विशेषणधीत्वेनहेतुत्वा
त्कृतिसाक्षात्कारात्पूर्वविशेषणधीनिमित्तंविषयस्मृतेरावश्यकत्वेकथं व्यभिचारइत्यस्तत्रापिज्ञानत्वस्या
प्रवेशदर्शयति॥ विशेषणविषयाकादिति॥ इदंचविशिष्टज्ञानेकारणतावच्छेदकप्रदर्शनायाविशेषणवि
षकत्वेनचतत्रहेतुत्वात्॥ विशेषणविषयकसंस्कारेणानविशिष्टस्मृतिःसमानविषयकत्वेनेवसंस्कारस्मृतोः
कार्यकारणभावादतस्तदुपदर्शनमाह॥ विशिष्टसंस्कारादिति॥ तद्विषयकगुणानांतत्रतादृशविशिष्टबोधे
॥ तत्रचगुणानामितिस्वरूपनिदर्शनमात्रं॥ विशेषणतावच्छेदकप्रकारकसंशयान्यत्वेनप्रकारतयाविशेष
णतावच्छेदकवत्संशयान्यत्वेनवाहेतुतेतिध्येयं॥ नचरक्तंदंशोनुशुब्धसंस्कारवतःपुरुषांशेलौकिकसंनि

कर्षवतोरक्तदंडवान् पुरुषइतिविशिष्टयवोधापतिः॥ज्ञानस्यसत्यासत्तित्वेपिरक्तोदंडोनवेतिसंशयदशायां
 तादृशाबुद्धिसंस्कारसत्वातादृशवोधापतिरेवंरक्तदंडोदौलौकिकसंनिकर्षदशायामपितिवाच्यं॥ततप्र
 त्यक्षव्यक्तिविशेषप्रतिउद्बोधकानामपितत्तद्व्यक्तित्वेनहेतुत्वात्भवतामपितत्तदुद्बोधकव्यक्तिविशे
 षाणांस्मृतिविशेषहेतुत्वस्यादृश्यकलत्वेसंस्कारश्चोप्यतादृशविशिष्टवैशिष्ट्यवोधासर्वस्मृतिव्यक्ति
 विशेषकल्पनायाएवगौरवपराहतत्वात्॥नवपत्रपुरुषसंनिकर्षदशायांतोद्बोधकसमवधानंकिं
 तुतदत्रावदशायांतोद्बोधकसमवधानेनस्मृतिस्तत्रतादृशोद्बोधकस्यप्रत्यक्षव्यक्तिप्रत्यक्षहेतुत्वक
 ल्पनेगौरवमकल्पनेस्वपुरुषसंनिकर्षदशायांरक्तदंडोचराबुद्धिसंस्कारसत्वातादृशप्रत्यक्षा
 पतिरितिवाच्यंयत्रपुरुषसंनिकर्षदशायांभवतादृशसंस्कारोद्बोधकसमवधानेनतादृशसंनिक
 र्षाभावकालेस्मृतिवारणायतादृशोद्बोधकव्यक्तेःस्मृतिहेतुत्वकल्पनायाभवतामपितुल्यत्वादि
 ति॥अतएवतत्रासंस्कारएवप्रत्यभिज्ञायांहेतुरितिप्राचीनाः॥मणिकारमतेतुप्रतिबंधकाभावेस
 त्तिचोद्बुधसंस्कारेऽवश्यंस्मृतिरिति॥तत्रास्मृतिरेवप्रत्यभिज्ञाहेतुरिति॥नन्वनुमितावपिज्ञानत्वस्य

हेतुतावच्छेदकेः प्रवेशादत आह॥ इच्छादित इति॥ नन्विच्छादितोऽपि अनुमितिरुत्पद्यत एव क्षणाद्व्यावेना
नुमित्यभावस्य निर्णेतुमशक्यत्वात्॥ दत आह॥ संस्काराचेति॥ अत्रेचरथलकालांतभावेनानुमित्यभा
वः स्फुटिश्चीत इति भावः॥ ननु तथाप्यनुमितिज्ञानत्वेनैव कथं हेतुत्वं संस्काराद्यन्यत्वेनापि हेतुत्वस्य
वक्तुं शक्यत्वादित्यत आह संस्काराद्यन्यत्वस्येति॥ तत्र अनुमितौ ज्ञानत्वेनैव तादृशनिश्चयघटकतया
विषयत्वेनेति॥ अत्र दंपत्यामित्यनुव्यवसायसाक्षिको लौकिकस्फुटं जलिप्रकाशे साक्षात्कारत्वाव
च्छिन्नविषयताघटिमितमेवलौकिकप्रत्यक्षलक्षणमक्तं वर्धमानोपाध्यायेः॥ तत्र तादृशविषयतया प्र
त्यक्षवत्त्वं कारणतावच्छेदकतेन न परमावादि साधारण्यं तादृशविषयितया ज्ञेयवत्प्रत्यक्षत्वं कार्य
तावच्छेदकं॥ तेन विषयाजन्यसर्वोपनीतज्ञानव्यावृत्तिः॥ न च सर्वोपनीतज्ञानाप्रसिद्धिः॥ सर्व
ज्ञातप्रत्यक्षसामग्रिसत्वादिति वाच्यं॥ कमिनी जिज्ञासादिवशादात्म्याद्यैविषयकत्वसंभवात्॥ तादृ
शप्रत्यक्षस्य च तादृशविषयतासंबधनकार्यता॥ तादृशविषयस्य च तादात्म्येन हेतुतेति न व्यभिचारः॥
तत्प्रत्यक्षे तद्विषयकप्रत्यक्षे अत्र चाभ्युपेयकविशेषकार्यकारणभावेनैवातिप्रसन्नं ज्ञानप्रत्य

स्वेज्ञानत्वादिनाहेतुत्वकल्पनमेवाप्राणिकमित्याशयेनाहकदाचिदिति॥ततदितरात्वादिति॥द्वंद्वात्परः श्रूयमाणत्वप्रत्य-
 यः प्रत्येकान्वयितेनतत्त्वतदितरत्वादि॥नाविषयस्यकारणतातद्विषयकत्वेन॥तत्त्वतदितरत्वादिधर्मवद्विषयकत्वेनप्रत्यक्ष-
 स्यकार्यतातथाचव्याप्तिप्रकारकपक्षधर्मताविषयकसंशयान्यज्ञानतादृशतद्विषयकप्रत्यक्षत्वेननकार्यकारणभा-
 वइतिभावः॥परमशीत्वघटकदत्तचतुष्टयस्यसामादरीनायचैत्रावलोकितेत्यादिचतुष्कं॥नीलेतरघटतद्विषयकत्वा-
 दिनेत्यात्रापिद्वंद्वात्परत्वप्रत्ययस्यघटेनापिसंबंधः॥ननुप्रामाणिकतयागौरवंनदोषायेत्यतआह॥मानात्रावादिति
 ॥ननुतादृशकार्यान्यथानुपपत्तिरेवमानमतआह॥अन्यथोपपत्तेश्चेति॥विशिष्टस्मरणइति॥व्याप्तिप्रकारकपक्ष-
 धर्मतास्मरणइत्यर्थः॥यद्यप्यप्रामाण्यज्ञानास्कंदितेनापिस्मृतिजननात्॥तदंतास्कंदितत्वंनस्मृतिजनकतादृष्टेद-
 कं॥परमशीस्यानुमितिजनकतादृष्टेदकं॥परमशीस्यानुमितिजनकतायांतुत्तरवच्छेदकमेवेतिनातिव्याप्तिसंभाव-
 नातथापितत्रज्ञानीयाप्रामाण्यज्ञानाभावस्यसर्वत्रनिश्चयकारणतावच्छेदकत्वेविनिगमनाविरहेणस्वातंत्र्येणदे-
 तुत्वस्यैवोचितत्वमित्याशयात्अप्रामाण्यंभ्रमत्वंप्रामाण्याभावोवानचैवमेकस्मिन्ज्ञानेअप्रामाण्यज्ञानेतिप्रतिव-
 धकसत्वात्॥तदंतास्कंदितज्ञानांतरादपिनानुमितिस्यादिष्टत्वात्॥अतएवाप्राप्यज्ञानानामननुगमेपिनक्षतिः॥यादृशाप्रा-

एयज्ञानसत्त्वपरामर्शत्वेनानुमितिस्तादृशज्ञानाभावस्यैकस्मैवहेतुत्वात्॥अन्यथातत्पुरुषीयाप्रामाण्यज्ञानविषयपरामर्शत्वादिनाहेतुत्वेऽनंतकार्यकारणभावकल्यनापातात्॥प्रमेयज्ञानमप्रयेत्यप्रामाण्यधीसत्वेनानुमित्यनुदयजसाणाच॥यत्रविषयविशेषपरामर्शःप्रामाण्यज्ञानाभावस्तद्विप्रायणेदमितिकश्चित्॥यद्युपेक्षात्वेदेकनिर्वक्तुंशक्यतेतदातदन्यत्वेनहेतुत्वंवक्तुंकज्यतइत्यतस्तदेवद्वयति॥उपेक्षात्वमिति॥जातिसंकटेति॥जगन्नाथादिचाक्षुषेउपेक्षात्वंविहायचाक्षुषत्वं॥तच्चविहायोयेक्षात्वंत्वाचादौवर्तमानमेकत्रचाक्षुषोपेक्षाज्ञानेसंकीर्णमित्यर्थः॥ननुचक्षुषत्वादिव्याप्यंनानैवोक्षायत्वंतावत्तेजदकटश्चकारणतावच्छेदकोऽतो नदोषइत्यतआह॥आंशिकत्वेति॥एकमेवज्ञानंकिंचिदंशेअपेक्षात्यकंकिंचिदंशेउपेक्षात्मकंचानुभूयतेउपेक्षात्वस्यजातित्वेतन्नस्यात्जातेरनांशिकत्वादितिभावः॥प्रवृत्तिनिवृत्त्यजनकस्यापिजिज्ञासितविषयस्यानुपेक्षात्वादाह॥अजिज्ञासितेति॥तदिष्यकजिज्ञासाअजनकज्ञानत्वमित्यर्थः॥तेनकालांतरेजिज्ञासितविषयस्यापिज्ञानस्यनोपेक्षात्वक्षतिः॥तादृशात्तद्रूपाबच्छिन्नात्॥संस्काराजनकत्वंउपेक्षात्वमितिशेषः॥तज्जनकतावच्छेदकेति॥तज्जनकतावच्छेदकाग्रहेजनकताग्रहएवासंभजनकतावच्छेदकांतरंचनास्तिभावः॥ननुपेक्षानत्वेनैवतद्दृश्यतामतआह॥अन्या न्याश्रयादिति

॥ संस्कारजनकमिन्नत्वरूपे उपेक्षात्वे ज्ञाते उपेक्षान्यत्वेन संस्कारजनकत्वे च ज्ञाते तदन्यत्वरूपमपेक्षात्वं ज्ञातव्यमित्य-
 न्योन्याश्रय इत्यर्थः ॥ रूपांतरापरिचयादिति पाठः अन्योन्याश्रयादित्यत्र हेतुः रूपांतरं उपेक्षान्यत्वादतिरिक्तं ॥ ननु
 घटत्वप्रकारकेतुं घटविषयकज्ञानस्य तादृशसंस्कारं प्रतितत्त्वव्यक्तित्वेन जनकतां गृहीत्वा तादृशसंस्कारजन-
 कतावतन्नेदकूटवत्त्वमपेक्षात्वं स्रग्मेव अनर्वा नात्रिकत्वमस्ति ॥ एतद्दृष्टं त्रे उपेक्षात्मकस्यापि ज्ञानस्य पदा-
 दो घटांतरे वा अपेक्षात्वसंभवत् ॥ ननु घटत्वप्रकारकेतुं घटविशेषकसंस्कारत्वावच्छिन्नं प्रतितत्त्वव्यक्तित्वेन प्र-
 तिवंधकत्वं कल्प्यं ॥ तथा सति उपेक्षाज्ञाने विद्यमाने उपेक्षाज्ञानांतरादपि तादृशसंस्कारानुसृत्यार्पितः ॥ तथा च घ-
 टत्वप्रकारकेतुं घटविषयकसंस्कारजनकतावतन्नेदकूटवन्निन्त्वेन न जनकत्वेन कोपि दोष इत्यत आह ॥
 संस्काराभुत्तस्यैवेति ॥ अस्मरसंभवे उपेक्षाणीयास्मरणसंभवे ॥ तदप्रवेशात् ॥ उपेक्षान्यत्वाप्रवेशात् ॥ न च स्मृ-
 तिं प्रत्येव तत्वेन हेतुत्वमस्तु संस्कारं प्रतितत्सामान्यरूपेणैव तदस्त्विति वाच्यं ॥ तथा सत्यपेक्षास्थले संस्कारव्यक्ते-
 स्तन्नाशकस्य कल्पना गौरवात् ॥ न चैवं तुल्यतायतया संस्कारानुत्पत्यैव संशयात्कृत्यनुत्पत्तिं संभवस्मृति-
 जनकतायामपि निश्चयत्वप्रवेश इति वाच्यं ॥ अतस्ता जनकव्यावृत्तरूपे संभवति तत्साधारणरूपेण कारणता

याअन्यायत्वात्॥अन्यथाज्ञानत्वेनैवहेतुतास्तुसंस्काराभावादेवस्मृत्यभावइत्यस्यामिस्तुचत्वात्॥नचैवंतुल्य
व्यायेनोपेक्षान्यत्वस्यापिप्रवेशइतिवाच्यं॥उपेक्षान्वस्यतावत्तेदङ्कटरूपस्यसर्वज्ञपरिच्छेद्यतयातदन्यत्वस्य
दुर्ज्ञेयत्वात्॥तथाचेदंत्वावच्छेदेनघटत्वप्रकारकसंस्कारंस्मृतिचप्रतिइदंत्वावच्छेदेनविरोधसंबंधेनघटत्वाभा
वाप्रकारकेदंत्वावच्छिन्नघटत्वप्रकारकज्ञानत्वरूपनिश्चयत्वंजनकतावच्छेदकं॥अतएवद्रव्यघटोनबाऽयं
घटइतिसमूहालंबनस्यायंघटोघटत्वाभाववांश्चेतिसक्तश्चयस्यापिसंग्रहः॥संशयस्थलेतत्कुरुपजनकतावच्छे
दकाभावादादृशसंस्कारस्यस्मृतेश्चानुत्यादइति॥यत्तुस्मृतिप्रत्येवोक्तुरुपेणहेतुतासंस्कारंप्रतिलिदंत्वावच्छे
देनघटत्वप्रकारकधीत्वनैवहेतुता॥अन्यथायंघटोनेवतिसंशयानंतरंकेवलधर्मस्मरणानुपपत्तिः॥त
थाचसंशयस्थलेइदंत्वावच्छेदेनघटत्वप्रकारकसंस्कारसत्वात्तथास्मृतिवारणायतजनकतायांनिश्चि
यत्वंनिवेश्यतइति॥तज्ज्ञाधर्मस्मरणान्यथानुपपत्त्याधर्मितावच्छेदकप्रकारेणधर्मिविषयत्वेपिसंस्कार
स्यधर्मितावच्छेदकावच्छेदेनघटत्वप्रकारकत्वकल्पनेभानाभावात्॥अन्यथासंस्कारएवनिश्चयत्वेनहे
तुतास्तुस्मृतौतुज्ञानत्वेनेत्येवकिंनस्यात्॥शुद्धधर्मितावच्छेदकप्रकारकसंस्कारंप्रतिशुद्धधर्मितावच्छेद

कप्रकारकज्ञानत्वेनैव पृथगेव हेतुतायाः सर्वसंमतत्वेनैव धर्मिस्मरणोपपादनात् न चैवं अयं धटो न वेति संशया
 केवलधर्मिण इव केवलघटस्यापि स्मरणोपपत्तिः ॥ तत्रापि धर्मितावच्छेदकमिश्रितघट इत्येवमाकारकघटत्व
 प्रकारकज्ञानानुरोधेन घटत्वप्रकारकज्ञानत्वेन सप्रकारकजन्यज्ञानत्वेन वा पृथगेव हेतुताया अवस्यवा
 च्यत्वादिति वाच्यं ॥ इष्टत्वात् ॥ यदपि संस्कारस्या पूर्वस्येव सविषयकत्वे मानाभावाः ॥ स्मृतित्वेन संस्कारत्वेनै
 व कार्यकारणभावः ॥ संस्कारत्वावच्छिन्नं प्रतिज्ञानत्वेन सप्रकारकजन्यज्ञानत्वेनैव हेतुत्वात् उपेक्षा व्यावृ
 त्तयेतत्तद्व्यक्तित्वेन हेतुत्वस्योभयमतेषां दारणीयत्वाच्च नातिप्रसंगः ॥ व्यापारव्यापारिणोरेकमेव जन्यतावेच्छे
 दकमित्यत्र मानाभावात् ॥ केवलघटत्वादिस्मृतिं प्रति घटत्वप्रकारकधीत्वेन हेतुत्वान्न तु तत्र निश्चयत्व
 स्यापि निवेश इत्यत्रयसिद्धमेव ॥ न च ज्ञानत्वेन स्मृतित्वेनैव कार्यकारणभावोक्त संस्कारस्येदंत्वाव
 छेदेनेत्यक्त रूपेण हेतुत्वाच्च नातिप्रसंग इत्येव किं न स्यादिति वाच्यं ॥ संस्कारस्य सविषयकत्वासि
 द्धेः ॥ ज्ञानसविषयकत्वस्यानुव्यवसायेनैव ग्रहादिति ॥ तन्न ॥ घटपटसमूहात् न च नस्य पटंशो ॥ उपेक्षा
 त्मकस्य घटंशोऽपेक्षात्मकस्य स्वजन्यसंस्कारसंबन्धेन सत्वात् सटस्मरणोपपत्तेः ॥ न च तदुद्धो धकाभावा

दस्मरणं॥यस्यपुरुषस्यपटसंस्कारानंतरंपटसदृशविलक्षणवस्तुज्ञानानंतरंमेवावश्यंपटस्मृतिस्तत्र
तत्पुरुषांतरीयपटस्मृतिस्तत्रतत्पुरुषांतरीयपटस्मृतिप्रतितादृशवस्तुज्ञानत्वेनहेतुत्वेज्ज्ञेयकाभावस्या
संभवात्॥एवमेकस्मिन्नेवघटत्वद्रव्यत्वोभयप्रकारकज्ञानात्घटत्वांशोऽपेक्षाकातद्रव्यत्वांशेऽप्ये
क्षात्मकातद्रव्यत्वप्रकारकस्मृत्यापतिवारणायसंस्कारस्यसप्रकारतापिकल्पनीयेति॥एवंचोक्तस्त्वल्ले
तिप्रसंगवारणायसंस्कारस्यतत्प्रकारकतद्विषेष्वादिघटितरूपेणजनकत्वेज्ञानस्याज्ञानत्वेनस्मृतित्वे
नकार्यकारणभावःकल्प्यतेननुविशेषणरूपेणपिप्रयोजनाभावादितितुक्क्रःपंथाः॥तथात्वस्मृतिज
नकत्वांसकृदिति॥असकृदनुभवेचएकसंस्कारनाशपिसंस्कारानंतरंसंभवतिनिभावः॥ननुसंस्कारस्य
फलनाशत्वेनप्रथमस्मरणेनैवसमूहालंबनसंस्कारस्यनाशादनंतरंतद्विषयांतरस्मरणंनुपपत्तिरत
तआह॥समानाकारेतिघटत्वप्रकारकसंस्कारंप्रतिघटत्वप्रकारकसंस्कारंप्रतिघटत्वप्रकारकस्मृ
तित्वेनपटत्वप्रकारकस्मकारंप्रतिपटत्वप्रकारकस्मृतित्वेननाशकत्वकल्पनात्॥घटत्वप्रकारकस्मृ
तिसत्वेपिपटत्वप्रकारकस्मृत्यभावात्तदुभयप्रकारकसंस्कारस्यादित्यर्थः॥अत्रस्मृतिजन्यसंस्कारस्य

क्षणकत्वापतिवारणायततस्मृजनकत्वंततस्मृतिनास्यतायांप्रत्यासतिरितिध्येयं॥समूहलंवनारित्यादि
 नाएकधर्मिविशेषकानेकप्रकारकज्ञानसंग्रहः॥ननुयत्रक्रमिकमेवस्मरणंनतुसमूहलंवनानात्मकंत
 त्रतादृशसंस्कारस्यानापत्याकालादेरेवनाशकत्वंकल्प्यतथाचफलमाश्रयत्वेअनिवारः॥ततद्वाक्तित्वेनना
 शकत्वकल्पतेचसकृदनुभूतस्यलेपिचरमफलेमेवनाशकस्त॥वस्तुतस्तुकालादेविवततद्वक्तित्वे
 ननाशकत्वमनन्यातिकत्वात्स्मृतौतुसंस्कारनाशकतावच्छेदकत्वेनैकाजाविरेवचरमफलमात्रवृत्तिः
 स्मृतित्वव्याप्याकल्प्यतेतथाचौपधायकतासंबंधेनविजातीयस्मृतिविशिष्टसंस्कारनाशप्रतिविजा
 तीयस्मृतित्वेनहेतुता॥अतएवविजातीस्मृत्येतिजन्यसंस्कारस्यकालांतरजावितियस्मृत्यकस्यापिक
 तातदानीतस्यतदुपधायकत्वाभावेनतद्विशिष्टत्वाभावात्अतएवअत्रस्यनायांततस्मृतिजनकत्व
 मपिनप्रत्यासतिरक्तस्येतिप्रसक्तत्वादतआह॥जावतेचेति॥अस्विहिमडितिस्मुरणादिनाकार्येणा
 नुमितेःदृढत्वनामासंस्कारवृत्तिर्जातिविशेषः॥तद्वच्छिन्नेचान्वयव्यतिरेकान्यापुनःपुनःस्मरणमेव
 कारणंतत्रपूर्वपूर्वस्मरणंसंस्कारद्वारास्तच्चसाक्षादेव॥अतएवजावनायापडतरभावनाजनकत्वंमेनि

रेभाष्यकृतः॥नवकस्यचित्स्मृतिद्वयेनकस्यचित्स्मृतित्रयेणदृष्टतरसंस्कारइत्यननुगमः॥तत्पुरुषीयता
दृशसंस्कारंप्रतितत्तस्मृतिनामपितत्वेनहेतुत्वकल्पनादितिस्मृतिनिष्ठाजातिविशेषएवतादृशसंस्कारजन
कतावच्छेदकइत्यापिकश्चित्॥नन्वेकस्यैवसंस्कारस्यपुनःपुनःस्मृतिजननानंतरंश्रुतिहोधास
मवधानमेवदाटयतावतैवश्रुतिसंस्मरंसंज्ञावात्तथाचतादृशजातोमानाभावइत्यतआह॥परित्य
ज्यचेति॥अनुभवविनापिस्मृतितःसंस्कारसंज्ञावनाविरहात्॥ज्ञानत्वंनिश्चिताव्यभिचारकमितिव्य
भिचारज्ञानरूपप्रतिबंधकाभावात्॥तदवच्छेदेनैवहेतुतानिश्चयइतिभावः॥इदमेवनिश्चिताव्यभिचा
रकत्वेमेवहेतुतावच्छेदकत्वमिति॥कार्यतावच्छेदकं तुविशेष्यरूपमेवनिश्चिताव्यभिचारकनतुसंदि
ग्धव्यभिचारकंसामान्यरूपं॥अतएवविशेषणाधीजन्यतावच्छेदकंविशिष्टानुभवत्वमित्फपाध्या
याः॥नचापसिद्धांतइत्यतआह॥अस्मिहितंतेत्वे॥तत्रपूर्वपूर्ववर्णस्मृतिसहितांत्यवणाचुभवए
पदप्रत्यक्षहेतुरस्त्वित्यापेक्षौस्मृतिनामित्यादिसमानाधानफकिका॥स्वाकार्योयःसंस्कारःतत्कृतो
योविरोधोनाशस्तद्वतीनामित्यर्थः॥अनुभवपरत्वादिति॥केचित्तुयत्रएकस्मिन्नपिघटेअयंघट

इतिपत्यक्षानंतरं दिवसमदिवसं वेननायं घट इत्यनुमित्यादिकं ॥ उत्पन्नं तत्र तादृशसंस्कारं स्मृतिं च प्रतिचिन्तयित्वा
 नदेतु त्वविवक्षणे पितादृशं निश्चयद्वयजनितसंस्कारद्वयसत्त्वात्संशयात्मकस्मृत्यापत्तिरस्तथाविधस्मृतिवारणा
 येदं तावच्छेदेन घटत्वप्रकारकस्मृतिप्रतिष्ठां तावच्छेदेन घटत्वाभावाप्रकारकस्मृतिसामग्र्याः एव तादृशघट
 त्वाभावाप्रकारकस्मृतिप्रतिष्ठादृशघटत्वप्रकारकस्मृतिसामग्र्याः प्रतिबंधकत्वमवश्यं वाच्यं ॥ तथा च स्मृतिज
 नकाताया संस्कारजनकतायां च निश्चयत्वाप्रवेशेऽपि न क्षतः ॥ न च तत्रानुमित्यादिना सर्वसंस्कारेण नश्यते अत्र
 मित्यादेस्तादृशप्रत्यक्षाविरोधित्वेन तज्जनितसंस्कारानां कथं तादृशत्वादित्याह ॥ साक्षात्जन्यत्वं स्वाव्यवहित
 प्राकालवृत्तित्वप्रत्यासत्त्या तादृशपरामर्शजन्यत्वं तेन सिद्धादिना शकालीनो न विशेषणज्ञानतया परामर्श
 जन्यत्वसंज्ञावेपिततत्संस्कार एव प्रत्यासत्तिः न तत्तादृशप्राकालवृत्तित्वमिति प्रसंगः ॥ अत्रानुग्रहापेक्षयागौ
 रवमेवास्वरसः ॥ प्रकांतरेणपि स्मरणेति व्याप्तिवारणप्रकारं दर्शयति ॥ किंचेति तदुभयवैशिष्ट्येति ॥ व्याप्तिप्रका
 रेण धूमेऽप्यपर्वतनिरूपिता तायां पर्वतत्वरूपेण पर्वते व्याप्यनिरूपिता पारताया वा अवगाहितं वाच्यं ॥ तेन प्रमेयमि
 ति ज्ञानस्य व्याप्यपर्वत इत्यादिश्च वारणं आधेयत्वाधारत्वयोश्च समानसंबित्संबेद्यत्वादयोः ॥ व्याप्तिप्रकारेण धूमे

पर्वताधेयत्वावगाहित्वस्य पर्वतत्वरूपेण पर्वते वह्निव्यापारधारत्वावगाहित्वस्य चान्यतरदेववाहेतुतावच्छेद
कं॥ लक्षणघटकमपिति॥ अन्यथा संभवापातात्॥ तदेवतादृशवैशिष्ट्यावगाहित्वज्ञानत्वावच्छिन्नहेतुत्वमेव॥ न
नुस्मृतावप्युक्तं रूपेण कुतो न हेतुतेत्यत आह॥ एकतरेति॥ पर्वते वह्निव्याप्य इति ज्ञानात् पर्वतो वह्निव्याप्य
वानिति स्मरणादित्यर्थः॥ अन्यथानुमिताविवस्मृतावपि उभयवैशिष्ट्यावगाहित्वेन हेतुत्वे॥ अनियमेन॥ विशे
ष्या नियामककार्यकारणभावरूपनियमविरहेण॥ एकविशेष्यकस्मृतिसामान्या एवा न्यविशेष्यकस्मृतिसाम
ग्रीत्वात्॥ नियमेन नियमतः उभयविशेष्यकतापत्तेरित्यर्थो वा॥ ननु तद्विशेष्यकतत्प्रकारकस्मृतितत्प्रकारक
तद्विशेष्यकधीत्वेन हेतुत्वं॥ अतएव स्मृतेनैव नियमविशेष्यकत्वं॥ एवमत्र यवैशिष्ट्यावहित्वेनापि सामान्येन हे
तुतायद्विशेष्योरिति न्यायात् अत आह समानप्रकारकत्वेनैवेति॥ तथा च ता सामान्यहेतुतयैव यद्विशेष्योरि
ति व्याप्तेः स्वरितार्थत्वात् तद्व्याप्तिवत्तात् उभयवैशिष्ट्यावगाहित्वेन हेतुत्वमिति भावः॥ केचित्तु एकतरविशेष्य
कज्ञानादन्यतरविशेष्यकस्मृतिस्वीकारे समानप्रकारकत्वेन ज्ञानस्मरणयोः कार्यकारणभावसंग्रहसंगत्या
शयेनाह समानप्रकारकत्वेनैवेति वाचकः॥ तत्र स्मृतौ विशिष्येव तत्प्रकारकतद्विशेष्यकत्वादिनैव॥ एवकारव्यव

द्यमाह॥नत्तु रूपेणेति॥तदुभवेवैशिष्ट्यावगाहित्वेनेत्यर्थः॥एवंचउभयवैशिष्ट्यावगाहित्वेनहेतुत्वविवक्षणेच
 ॥विशिष्टवैशिष्ट्यबोधादाविद्यादिनातादृशपदार्थोपस्थितिजन्यशाब्दबोधपरिग्रहः॥हेतुतामतेवेत्यनेनपूर्वक्तास्व
 रसःसूचितः॥निनरामिति॥नातिव्याप्तिशङ्क - त्यनेनान्वयः॥तत्रहेतुमाह॥तथैवेति॥तादृशरूपावच्छिन्नहेतुत्व
 स्यैवेत्यर्थः॥पर्वतेवन्निव्याप्यइत्यनुभवस्यपर्वतोवन्निव्याप्यवानितिस्मृतिसमानविषयत्वसत्वात्तत्तदुत्पत्तिसं
 भावनयातिव्याप्तिशङ्कादाचित्स्यात्॥नद्यभावव्यायकाभावप्रतियोगिधूमवान्पर्वतइत्यनुभवस्यवन्निव्याप्य
 वान्पर्वतइतिस्मृतिभिन्नविषयकतयातत्तदुत्पत्तेरत्यंतासंभवित्वेनस्मृतौतेनरूपेणहेतुत्वस्यासंभवा
 दितिव्याप्तिशङ्कस्यहमपिनेतिभावः॥उक्तरूपेणहेतुत्वस्यलक्षणेनिवेशादेव॥व्याप्यवत्तस्यादीप्तादिनापक्ष
 विशिष्टव्याप्यस्यपरिग्रहः॥व्याप्यविशेष्यकपरामर्शस्यहेतुतावादिनयेपर्वतेवन्निव्याप्यइतिज्ञानत्वेनेवहे
 तुत्वादितिभावः॥येषामतेविशिष्टवैशिष्ट्यबोधत्वावच्छिन्नप्रतिविशेषणतावच्छेदकप्रकारेकनिश्चयत्वेननहेतुत्वंत
 न्मतेप्यभावप्रत्यक्षेप्रतियोगितावच्छेदकप्रकारकप्रतियोगिनिश्चयत्वेनहेतुत्वंवाच्यं॥तथाचतदादायतादृशभाव
 प्रत्यक्षेतिव्याप्तिःस्मात्सापिप्रकृतविवक्षयानसंभवतितिभावः॥हेतुत्वेपीत्यपिकारोऽस्वरससूचनाय॥तद्दीजंतु

प्रतियोगिधियोजन्यतायां नाभावप्रत्यक्षत्वमवच्छेदकं इदं त्वादिना तत्प्रत्यक्षे व्यभिचारः ॥ नापि घटत्वरूपेण
प्रतियोगितासंबंधेन घटप्रकारकाभावप्रत्यक्षत्वं तथा प्राणाभावात् ॥ वस्तुतस्तु प्रतियोगिज्ञानाभावदर्श
नां तत्सत्त्वेऽपि वा अभावत्वावच्छेदेन धीयत्वाभावसंसर्गग्रहेणानेत्याकारकप्रत्ययप्रसंगः ॥ तथा च तत्तदिन्द्रि
यसंबंधविशेषणतायाः घटत्वविशिष्टवैशिष्ट्यावगाह्यभावप्रकारकप्रत्यक्षत्वं ॥ परत्वविशिष्टवैशिष्ट्यावगा
ह्यभावप्रकारकप्रत्यक्षत्वं इदं तेनाभावविषयसोपगमे च इदं तत्प्रकारकाभावप्रत्यक्षत्वं नानैव कार्यतावच्छेदकं अ
तएव विशेष्यविशेषणमिति न्यायेनापि नाभावधीः अतएव विशिष्टवैशिष्ट्यावोधा सामान्यहेतौरेव तदुत्पत्तौ न
पृथक् कार्यकारणभावकल्पनेति ध्येयं ॥ नन्वाधारत्वाधियत्वयोः समानसंवित्संबंधे च ते मानाभावः ॥ तादृशान्य
तरं त्वगौरवादेव न जनकतावच्छेदकमतो बहिः व्याप्यवान् पर्वतः पर्वतबहिः व्याप्य इति ज्ञानयोः प्रतिस्विकरूपे
णैव हेतुत्वं वाच्यं ॥ तथा चातिप्रसंगस्तदवच्छेदवत्तत्त आह ॥ व्याप्तविषयकत्वेनेति ॥ एतेन व्याप्तविषयक
त्वविवक्षणेऽन्यविशिष्टज्ञानत्वावच्छिन्नं प्रतिविशेषणधियो हेतुत्वस्थापनेऽवश्याभ्यपेयविशेषणतावच्छे
दकप्रकारकत्वसत्वात् तादृशविशिष्टवैशिष्ट्यवोधत्वावच्छिन्नं प्रत्यपि विशेषणतावच्छेदकप्रकारकधियो हेतु

त्वं व्यवस्थापयितुं स्यादित्याशयेन तत्रैव व्यभिचारं वारयति ॥ स्मृतिमित्यादिना ॥ क्वचित्त्वतः क्वचित् व्यापारतो ज्यन्यवि
 शिष्टज्ञानत्वावच्छिन्नं प्रतिविशेषणज्ञानस्याव्यवहित्वमिति त्वमित्यर्थः ॥ विशेषणधियो हेतुत्वस्येत्यादिषु यंतं चतुष्टय
 स्य कल्पनादित्यत्रेतेनान्वयः ॥ अनुसंबंधने देन व्यापकताभेदात् नैकहेतुकं ॥ संस्कारस्य व्यापारतापिन सप्रव
 तिसंस्कारमजनपित्वापि विशेषणज्ञानेन विशिष्टज्ञानजननादत आह ॥ निर्विकल्पकात्मकस्येति ॥ तथा च सर्वत्रैव
 विशेषणाधियः साक्षाद्धेतुत्वमिति भावः ॥ अनुसमानप्रकारकसमानविशेष्यकत्वेनैव स्मृतिप्रतिकारणत्वं ज्ञा
 नस्य कृत्यं ॥ निर्विकल्पकात्मकस्मृतिप्रतिकारणातरस्य कार्यतावच्छेदकांतरस्य च कल्पनं गौरवपराह कंतं ॥ न
 च घटत्वं शेषाप्रकारकघटत्वविषयकं स्मृतिप्रतितादृशघटत्वधीत्वेन ॥ संबन्धविधया समवायस्मृतिप्रतिता
 दृशसमवायविषयकधीत्वेन ॥ घटविषयकस्मृतिप्रतिघटधीत्वेन च कार्यकारणभावकल्पनात् ॥ घटत्वप्र
 कारकघटविशेष्यकस्मृतित्वेन कार्यतावच्छेदकमतो निर्विकल्पात्मकं स्मरणं नानुपपन्नमिति वाच्यं ॥ एक
 स्य घटस्य घटत्वेन घटांतरस्य इव्यत्वेनैव ग्रहे घटांतरविशेष्यकघटत्वप्रकारकस्मरणापेक्षेत आह ॥ अनुम
 वमिति ॥ तथा च विशिष्टानुभवत्वं न जान्यतावच्छेदकमिति न स्मृतौ व्यभिचार इति भावः ॥ तस्या विशेषणधियः निय

मनोविषयस्मृतेरिति॥अपेक्षाबुद्ध्यात्मकज्ञेन न चेच्छादिकं न जन्यत इत्याशयः॥साध्यादेरित्यादिनापक्षहेतुहेतुतावच्छेदकसंबंधसाध्यतवच्छेदकसंबंधपरिग्रहः॥देवादिति॥समां बन्धिव्यापानुमिच्छायांबन्धिव्याप्यजांश्चपर्वतइत्याकारकपरांमशीतजातायांपर्वतोबन्धिमाश्चेत्यनुमितावित्यर्थः॥तस्यांतद्वामिप्रकारकपक्षधर्मतानिश्चयजन्यायां॥सापिब्याप्तिरपि॥अनुभवत्वव्यापत्वंतन्फनवृत्तित्वं॥तच्चानुभवनिष्ठमेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वं॥एवंच॥अनुभवत्वव्याप्यजातिमत्वविवक्षणेच॥अनुभवत्वव्याप्यत्वापेक्षपाताद्यवार्थमाह॥पर्वतवन्हीति॥प्रागुक्तयुक्तानुभयैवेतिष्ठयावगाहित्वस्यकारणतानवच्छेदकत्वादाह॥वनि व्याप्यवत्सर्वतइति॥प्रतियोगिकांतवृत्त्यंतंचकार्यतायांविशेषणं॥अवच्छेदकत्वमवच्छेदकताश्रयत्वंनत्ववच्छेदकत्वपर्याप्त्याधिकरणत्वं॥अवच्छेदकताश्रयःतादृशविशिष्टशरिरिधटकपदार्थस्तामएवतथाचपर्वतविशेषकवन्धिप्रकारकानुमितित्वस्यावच्छेदकत्वेवन्धित्वादेरपितद्वटकतयातद्वापतिव्याप्तिरतो न वृत्तिरितिज्ञानसमवेतेत्यर्थः॥आलोकादिलिंगकानुमितिव्यावृत्तस्यवन्धिव्याप्यध्मवान्पर्वतइत्येतादृशपरांमशीव्यवहितोत्तरतादृशवन्धननुमितित्वस्यकार्यतावच्छेदकत्वंतद्यटकज्ञानत्वमादायज्ञानमात्रे इतिव्याप्तेराह॥सामानाधिकरण्येनेति॥ज्ञानत्वस्यकार्यतासामानाधिकर

एयसत्वेपिसामानाधिकरण्यसंबंधेननावच्छेदकत्वां॥ किंत्वव्यवहितोत्तरत्वपरिचायकपरामर्शघटकतया॥ अनुमितित्वस्मचतादृशसंबंधेनैवावच्छेदकत्वं॥ तादृशानुमितिः कार्येति कार्यताग्रहे सामानाधिकरण्यसंबंधेनैवत्वस्यावच्छेदकत्वावगाहनादिति भावः॥ व्याप्त्यविषयके सत्राखंडाभावघटकतया वयमर्थ्याभावेपितदपेक्षया लाघवादाह॥ व्याप्तिज्ञान इति॥ व्याप्तिज्ञानेऽवश्यं भासमानं साध्यमपि तितदविषयकत्वोपादानेऽसंभव इत्यतस्तत्तादृशानुमित्यविषय इति॥ तद्व्याप्तिपरामर्शाधीनानुमित्यविषयो घटादिस्तदविषयकत्वेतादृशविशिष्टवैशिष्ट्यबोधेति व्याप्तिरतः पूर्वप्रतिकः सतथाचात्रावाविषयकत्वं हेत्वविषयकत्वं वाच्यमित्यर्थः॥ ननु पूर्वतो वन्दिमानित्यनुमितित्वावच्छिन्नं प्रतिषर्वावन्दि व्याप्यधूमावानिति परामर्शत्वेन न जनकता वन्दि व्याप्यैतद्रूपवाननिपर्वत इति ज्ञानजन्ये व्याप्तीचारात्॥ नपि वन्दि व्याप्यधूमवानपर्वत इति परामर्शव्यवहितोत्तरतादृशानुमितित्वंतत्कार्यतावच्छेदकं॥ अव्यवहितोत्तरत्वं हि तादृशपरामर्शाधिकरणकालध्वंसाधिकरणत्वे सति तादृशपरामर्शध्वंसाधिकरणत्वं तच्चाप्रसिद्धं॥ कालमात्रस्यैव तादृशध्वंसाधिकरणकालध्वंसाधिकरणत्वात्॥ अदिनोत्पत्तिसारे अनंतानामेव तादृशपरामर्शानां नाशत्वात्॥ तत्परामर्शव्यक्त्यधिकरणकालध्वंसाधिकरणत्वे सति तत्परामर्शव्यक्तिध्वंसाधि

करकालध्वंसाधिकरणत्वरूपे अव्यवहितोत्तरत्वे कार्यतावच्छेदकामतः परामर्शस्यानुमितित्वस्य च कार्यका
रणतयोर्वच्छेदकत्वे मानभावः॥ न च ततदव्यवहितोत्तरत्वसंबंधे न सामानाधिकरण्यविशेषितेन परामर्शवद
नुमितित्वमेतद्व्याप्तादृशमेकपदार्थघटिताव्यवहितोत्तरत्वस्य संबंधत्वे मानाभावात्॥ न चैककालावच्छेदे नैका
त्मवृत्तित्वप्रत्यासत्त्वापरामर्शविशिष्टानुमितित्वंतथा॥ क्षणद्वयात्मकः कालो धर्तव्योऽतो न विनस्यद्बलं परा
मर्शजन्यानुमिति असंगद इति वाच्यं॥ एतत्तत्पक्षिणकवन्तनुमितिद्वितीयक्षणे तृतीयक्षणे बाधमपरामर्शो
त्पादेतादृशानुमितावपि तेन संबंधेन धूमपरामर्शवदनुमितित्वसत्त्वेन तत्र च परामर्शस्य हेतुत्वे न हेतुत्वे न हेतु
त्वेन व्यभिचात्॥ स्वप्रागभावाधिकरणक्षणादतिपरामर्शाधिकरणक्षणाद्व्याप्यवच्छेदनैकात्मवृत्तित्वसंबंधत्वे
मानाभाव इति अस्वरसान्मूलोक्तलक्षणं॥ मपेक्ष्यलक्षणांतरमाह॥ यांकां चिदिति॥ केचित्तु यत्र विषयवि
शेषैरेकेन व्याप्येनैव व्याप्यकानुमितयस्तत्र तद्व्याप्यविशिष्टतादृशपक्षज्ञानत्वेन तस्य क्षकतरदृशविष
यविशेषानुमितित्वनकार्यकारणभाविबाधकानावेन तदनुमितित्वभावाय जातिघटितमूलोक्तलक्षणमनाकू
लमित्याहः॥ लिंगोपहितलैंगिकज्ञानपक्षे बहिर्व्याप्यधूमवान्पर्वत इति परामर्शस्य बहिर्व्याप्यधूमवान्पर्वतोव

हिमानित्यनुमितित्वमेवकार्यतावच्छेदकं॥अतएवलोकपरामर्शजन्यानुमितौनव्यभिचारः॥तत्रवन्दिव्याप्यालोकवा
 न्पर्वतोवन्दिमानित्याकारकानुमितेरंगीकारात्॥लिंगानुपधानपक्षपिर्वपतोवन्दिमानित्यनुमितित्वेनकार्यताव
 न्दिव्याप्यधूमवान्पर्वतश्चिपरा मर्शत्वेनजनकतावन्दिमत्यर्वतस्यानुमितेश्चलिंगकततदनुमितिः,स्वरूपविष
 यितैवकार्यतावच्छेदकसंबंधः॥अव्यवहितोतरत्वापेक्षयालघुत्वात्॥तत्त्वरूपस्यसंबंधत्वेनकप्रत्वाच्चातोनालो
 कादिलिंगकानुमितौव्यभिचारः॥एवलोकादिलिंगकानुमितावपीत्यपिबदंति॥मानसत्वव्याप्यज्यातिविशेषए
 वपरामर्शत्वंप्रनुमितित्वावच्छिन्नजनकतावच्छेदकमितितुकश्चित्॥तन्नक्वचिदेवपक्षेकिंचिदेवसाध्यंअनुमि
 तिविषयोनाघरइत्यत्रनिषामकालाभेवन्दिव्याप्यधूमवान्पर्वतश्चिपरा मर्शत्वेनजनकतावच्छेदकमितितुकश्चित्॥तन्नक्वचिदेवपक्षे
 किंचिदेवसाध्यंअनुमितिप्रसंगात्॥नचपदा
 नुमितौघटपरामर्शःकारणतादृशपरामर्शघटस्यापिविषयत्वसंभवात्॥तदनुमितौतद्व्याप्यवस्यसज्ज्ञानत्वेनविशि
 ष्टहेतुत्वकल्पनेकिंपरामर्शत्वेनजात्या॥नचानुमितित्वावच्छिन्नस्याकस्मिकतापत्तिः॥ज्ञानत्वेनैवतदवच्छिन्नं
 प्रतिहेतुत्वस्यसुवचत्वादिति॥तव्यक्तिः॥शृंगग्राहिकतयाअनुमितिर्व्यक्तिपरिग्रहः॥समवेतांतमन्यांतमसंवे
 तांतंचधर्मविशेषणं॥एतद्व्याप्तायेवधर्मपदं॥तत्रप्रत्यक्षत्वादिवारणायायाचं॥प्रत्यक्षत्वादेरपिकालिकसंबंधे

न अनुमिति वृत्तित्वात्॥ समवेति॥ अनुभूतवारणाय द्वितीयं॥ अत्रानुभवत्वं तद्व्यक्तित्वेनोपायतद्व्यक्तित्वावच्छि
न्नप्रतियोगिताको भेदो विवक्षितः॥ अन्यथानुभवान्यासमवेतसकलानुभवसमवेतत्वरूपानुभवत्वप्रविष्टस
कलानुभवसमवेतत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदस्य विवक्षितत्वे सतादीनामपि वारणः॥ अनुभवासंन्यो भवेत्यस्य
वैयर्थ्यापातात्॥ ज्ञानत्वादिवारणाय तृतीयं विशेषणं॥ अनुमितित्वस्यापि कालिकसंबंधेनानुभवान्स्मिन्क
लादौ वृत्तेरप्रसिद्धिरतोऽसमवेतेति॥ तादृशधर्मस्य कालादावतिप्रसक्तत्वादाहा समवायित्वादिति॥ तथा
च समवायस्य समवायसंबंधेन तादृशलक्षणमिति भावः॥ स्वर्गादिशाब्दबोधादोऽस्वर्गादिकमनुभवाभीत्यनु
व्यवसायाभावात्॥ प्रत्यक्षात्वादन्यतानुभवत्वं स्मृतिव्यावृत्तेनानुभवव्यवहारः स्मरणान्यज्ञानत्वनिवंधन इति
मतेन आह॥ अनुभवत्वजातिरिति॥ तथा च निष्प्रयोजकतयानुभवत्वा न्येति विहाय स्मरणान्यज्ञानान्यासमवेत
त्वे गौरवात्॥ स्मरणसमवेतत्वमेवोपादेयमिति भावः॥ यद्यपि अनुभवं जात्यनंगिकारेति तद्व्यक्तिसमवे
तप्रत्यक्षासमवेतधर्मसाम॥ वापित्वं लक्षणं सुवचमेव तथापि प्रत्यक्षादिप्रमितिचतुष्कस्यैवलक्षणमने
नोक्तं॥ तद्व्यक्तिपदेन प्रत्यक्षप्रमिति व्यक्तिपरिग्रहे प्रत्यक्षमितेः एवं शाब्दव्यक्तिपरिग्रहे शाब्दस्याप्यनेन लक्षण

कथनसंभवात्॥ एवमुपमितावपीति श्रावः॥ व्याप्तिज्ञानंकरणं॥ परामर्शव्यापारः व्यापारव्यापारिणोरेक
 सेवजन्यतावच्छेदकं तथैव व्यापारव्यापारिभावसंभवादिति मतानुसारेणाह॥ व्याप्तिज्ञानत्ववच्छिन्नेति
 ॥ वन्दि व्याप्य धूमवत्पर्वतवानिति विशिष्टवैशिष्ट्यावोधत्वावच्छिन्नकार्यतावारणाय व्याप्तिज्ञानत्वे
 स्यादि॥ व्याप्तिज्ञानत्वावच्छिन्नकारणता तत्प्रतियोगिककार्यतायां यदवच्छेदकं तदवच्छिन्नं नेत्यर्थः॥ व्याप्तिज्ञा
 नत्वावच्छिन्नकारणताप्रतियोगिकप्रसवृत्तिकार्यतावारणाय विशिष्टपरामर्शत्वावच्छिन्नेत्यादि॥ तत्र हि
 व्याप्तिज्ञानत्वावच्छिन्नस्य कार्यतावच्छेदकं व्याप्तिविशिष्टज्ञानत्वं परामर्शस्य तु तादृशविशिष्टवैशिष्ट्यज्ञा
 नत्वमिति नैकफलयकार्यतावच्छेदकमिति तदादाय प्रत्यक्षादौ नातिआप्तिः॥ न च वन्दि व्याप्तिज्ञानस्य तद
 व्यवहितोत्तरवन्त्यनुमितित्वं वन्दि व्याप्य धूमवानि पर्वत इति परामर्शस्य तदव्यवहितोत्तरपर्वतविशेष
 कवन्त्यनुमितित्वं कार्यतावच्छेदकमित्यत्रापि नैकमवच्छेदकमिति वाच्यं॥ वन्दि व्याप्यो धूमः वन्दि व्याप्यसु
 पविशेषवान् पर्वत इति समूहात् लवनात्मकव्याप्तिज्ञानाव्यवहितोत्तरवन्त्यनुमितौ स्वजन्यपरामर्शसंबंधेन
 धूमियव्याप्तिज्ञानाव्यवहितोत्तरवन्त्यनुमितौ स्वजन्यपरामर्शसंबंधेन धूमीयव्याप्तिज्ञानस्य अजिचारित

याकारणत्वाभावेनतज्जन्यतायामपितादृशधर्मपरामर्शव्यवहितोतरतादृशवन्धनुमितित्वस्यावच्छेदकत्वात्॥य
नुव्याप्तिज्ञानत्वावच्छिन्नकारणताप्रतियोगिककार्यतावच्छेदकवन्धनुमितित्वं॥तदवच्छिन्नाततर्घटि
तधर्मावच्छिन्ना॥पर्वतविशेषकवन्धनुमितित्वस्यपरामर्शजन्यतावच्छेदकस्यवन्धनुमितित्वघटितत्वादि
तितन्ना॥व्याप्तिविशिष्टवत्सर्वतवैशिष्ट्यस्यज्ञानत्वस्यतादृशपरामर्शजन्यतावच्छेदकस्यव्याप्तिविशिष्टज्ञा
नत्वरूपतादृशावच्छेदकघटितत्वादतिव्याप्तिरिति॥कश्चिदित्यस्वरसस्तद्दीजंतुव्याप्तिशरीरघटकतावत्सदा
र्थानांस्मृतौविष्येविशेषणमितिरीयत्रपरामर्शस्तत्रव्यभिचारत॥व्याप्तिज्ञानत्वेनकारणतेवन॥एवमव्यहि
तातरस्यतत्तव्यक्तिविश्रान्ततयाकार्यतानवच्छेदकत्वात्परामर्शत्वमपिमजनकतावच्छेदकमित्यादि॥प
क्षधर्मतेति॥पक्षत्वस्यविशेषणत्वंचविशेष्यान्नयिनान्वयित्वंपक्षधर्मताज्ञानेसत्रवज्ञानमेवपक्षतायाः
परंपरयाविध्यं॥तदन्वयीजन्यतातत्रपक्षताप्यन्वयः॥तास्यवशाच्चज्ञानेसाक्षादन्वितस्यधर्मतादेरवि
शेषणत्वेपिधर्मताविशेषणपक्षविशेषणीभूतपक्षतायाअपिविशेषणत्वेनजन्यतायामप्यन्वयः॥लोहि
तोह्नीषाकृत्वजःपंचंतीत्यादौजह्नीषस्यप्राप्तत्वादविवक्षितस्यापिविशेषणीभूतलोहित्यंविशेषणत्वेने

एसाधनतान्वयीतिभावः॥पक्षधर्मतेत्यत्रलक्षणवाक्येपक्षतासहकृतत्वसंबंधेनप्रथमज्ञानेविशेषणमित्यापिक
 श्रित्॥यथोक्तायाःसिद्धांसोपिषाविरहविशिष्टसिद्धभावरूपायाःकालाद्यतीन्द्रियपदार्थघटितत्वेननप्रत्यक्ष
 त्वमतोविशेष्येति॥विशेषणवतिविशिष्टाभावास्यविशेष्याभावरूपत्वावेवविशेष्यवतिविशिष्टाभावस्यविशे
 षणाभावरूपत्वात्॥विशिष्टाभावस्यातिरिक्तत्वेयत्रविषयविषयविशेषेसिद्धार्थाप्यप्रकृतो नानुमित्कत्वाद्
 स्तत्रसिद्धभावस्यैवपक्षतात्वात्एवंयत्रसिद्धिकालेसिद्धाधियथाप्रकृतैवानुमितिसात्रसिद्धाधियथायाएव
 पक्षमात्वात्॥तस्याश्चप्रत्यक्षजनकत्वादतिव्याप्तिरितिपरामर्शोपादानमितिभावः॥तत्त्वेन॥परामर्शत्वेन॥तत्त्वेनेत्य
 स्यफलमाह॥वाधादीति॥आदिनासाप्रतियोगिग्रहः॥तच्चानुमितिसामग्र्यभावस्तुचनाया॥दैवान्तस्वसामग्रीव
 शात्॥प्रतियोगिति॥सिद्धभावप्रतियोगिसिद्धिविषयकेत्यर्थः॥अत्रचसिद्धित्वप्रकारकसिद्धिज्ञानत्वे
 नसिद्धभावजन्यतोवच्छेदकतच्छोकिकप्रत्यक्षत्वावच्छिन्नं प्रतिजनकत्वं मिश्रादीनांसंमंतनैकावच्छेदेनेत्य
 स्याफलमाह॥तदुभयसमूहालंबनइति॥नचपरामर्शप्रत्यक्षेपरामर्शत्वेनहेतुकारणत्वाभावादेवावच्छेदेनेति
 अर्थमितिवाच्यं॥बहिर्भाष्यधूमवान्पर्वतोनास्ति॥सिद्धभावश्चेतिसमूहालंबनतिव्याप्तिर्दृष्ट्या॥तच्चित्तमिति॥

चिन्ता॥ वीजंतु परामर्शजन्यतावच्छेदककोटौ तस्मिन्निवेशनमफलं
॥ यदि च विषयितासंबन्धेन वच्छेदकस्यैकं विवक्ष्यते तदानापदोषः॥ पर्वतो वह्निमानित्यनुमितित्वं सिध्यन्नाव
स्य कार्यता वच्छेदकं वह्निव्याप्य धूमवान् पर्वत इति परामर्शस्य कार्यता वच्छेदकं धूमलिङ्गकपर्वतो वह्निमा
नित्यनुमितित्वं॥ उभयत्रैव वह्निमसर्वतत्त्वस्य विषयता वच्छेदकत्वात्॥ न च पक्षता वच्छेदकसामानाधिक
रण्येन सिद्धरन्नावस्य कार्यता वच्छेदकं पक्षता वच्छेदकसमानाधिकरण्यमात्रावगाहि अनुमितित्वं पर्वतावा
वच्छिन्नसामानाधिकरण्येन परामर्शस्य तु पर्वतविशेषकवन्धुमिति त्वं पर्वतत्वावच्छेदेन वन्धुमिति साधा
रणं पर्वतत्वावच्छेदेन वह्निव्याप्य परामर्शस्यापि तसामानाधिकरण्यावगाहित्वेन व्यभिचारभावादिति वाच्यं
॥ अवाच्छेदकावच्छिन्नसिद्धरन्नावसामानाधिकरण्यावगाहि परामर्शयोरेव प्रकृते निवेशात्॥ पर्वतत्वसामा
नाधिकरण्येन वन्धुमिति त्वस्य तदुभयजन्यता वच्छेदकत्वात् अवाच्छेदकावच्छेदेनानुमितावपि सामानाधिक
रण्यावगाहित्वसत्वादिति दिक्॥ व्याप्तिज्ञानत्वं॥ व्याप्तिप्रकारकज्ञानत्वं॥ पक्षधर्मतांशे व्याप्तिप्रकारकनिश्चय
त्वेन हेतुतायां व्याप्तिप्रकारकज्ञानत्वस्यापि निवेशात्॥ व्याप्तिज्ञानत्वं व्याप्तिप्रकारकपक्षधर्मतानिश्चयत्वमि

तिवार्थः॥ व्याप्तिप्रकारकज्ञानत्वादेर्लघुव्याप्तिप्रकारकज्ञानघटितत्वात्स्यैवतादात्म्येन हेतुत्वमचितमित्या
 शयेनाह॥ तदात्म्येनेति॥ ननु व्याप्तेः साध्यसाधनाज्ज्ञेदेनानुगत्या व्याप्तिज्ञानजन्यवृत्तितादृशजातिमत्करण
 त्वस्य सकलव्याप्तिज्ञानस्य निश्चत्वात् प्रागासिद्धिवारणमेवाधिकं शत्रयोजनं स्यादत आह॥ व्याप्तेरिति
 ॥ अधिकस्य तादृशजातिमत्करणत्वस्य॥ प्रागासिद्धिरिति॥ तत्राव्याप्तिग्रहानौययिकनवानतत्सार्थक
 त्वमिति भावः॥ फलायोगव्यवच्छिन्नं कारणं कारणमिति लक्षणमिप्रायेणाह॥ फलोपहितस्येति॥ तथा
 च फलानुपहितेपि व्याप्तिज्ञानत्वसत्त्वेन व्यभिचात्रद्वारणाय तादृशजातिमत्करणत्वं फलोपधानकपदेतु
 कार्यमिति भावः॥ अनुमितिस्वरूपयोः स्यो ग्ये लक्ष्यत्वेन क्षतिरिति भावयेनाह॥ कारणत्वेति तथा च यन्निष्ठ
 तिन्यायात् धर्मि ज्ञेदादवैयर्थ्यमिति भावः॥ ज्ञानत्वत्वादीत्यादिना ज्ञानत्वपरिग्रहः॥ यद्यपि व्याप्तिज्ञानत्वमे
 व कारणत्वं॥ तस्य च व्याप्तिज्ञानत्वत्वेनैव व्याप्तिग्रहसंभवः॥ तथापि व्याप्तिज्ञानान्तरवृत्तिकारणान्तरस्य
 प्रकृतविशेषणं विना व्याप्तिग्रहात् तस्य सार्थकत्वमिति भावः॥ स्वरूपसंबंधरूपकारणताभिन्नैवेत्यपि वदं
 ति॥ तादृशज्ञानत्वं परामर्शत्वं॥ तस्य कारणतानात्मकत्वात्॥ धर्मि ज्ञेदइत्यन्ये॥ धूमप्रागभाववत् धर्मि

नेदपि वैपथ्यमिति मतेनाह॥ व्यतिरेकेति॥ हित्वाभाव निरूपितसाध्याभावनिष्ठव्याप्तेऽप्यतयाहेतौ वैयर्थ्यं
कानवकाशादिति भावः॥ नित्यवैपीतियद्यप्यनित्यमपि सर्वं न स्वरूपतः प्रत्यक्षोपजीवकं तथाप्यहद्वाराऽनि
त्यमात्रस्यैव प्रत्यक्षोपजीवकत्वं संभवतीति तथोक्तं॥ ज्ञानाकरणकेति॥ ज्ञानत्वत्वावच्छिन्नकरणाभावात्
ज्ञानत्वं॥ ज्ञानकरणकत्वव्यभिचार्यनुभवत्वव्याप्यजातिमत्वार्थः॥ अत्रानुमिनोमिनसाक्षात्कारोभीत्य
नुव्यवसायवलादनुमितेः प्रत्यक्षवेजात्येदसिद्धेतत्करणस्यापि वैलक्षण्यं सावजनीनमतोनुमितावुक्तल
क्षणातिव्याप्तिः फलवैजात्याधीनप्रमाणांतरत्वकल्पनस्य नापसदिकेत्यस्वरसः कश्चिदित्येनेन सूचितः सिद्धि
सिद्धिव्याधातादाह अनुमानत्वेनेति॥ फलवैजात्याधीनप्रमाणांतरत्वकल्पनस्य नापसदिकेत्यस्वरसः
नामलीकरवशक्तिरनुगताकारमात्रस्यैवालीकत्वादिति॥ प्रमाणांतरत्वकल्पनस्य नापकादिकेत्यस्वरसः
कश्चिदित्येनेन सूचितः॥ सिद्धिसिद्धिव्याधातादाह अनुमानत्वेनेति॥ फलवैजात्याधीनप्रमाणांतरत्वकल्पनस्य
नामलीकरवशक्तिरनुगताकारमात्रस्यैवालीकत्वादिति॥ प्रमाणांतर
विषयस्वलक्षणविषयकत्वरूपसंवादेन संभावनायामलीकविषयिण्यामत आह॥ संवादेति॥ यथाश्रुतत्यागे

वीजमाहसंभावितस्येति॥असत्वेहेतुरनुगताकारस्येति॥परमार्थमनयःस्वलक्षणःतन्मात्रविषयेत्यर्थः
 ॥स्वमसाधारणमनेकदेशकालावृत्तिस्वात्मकंतदेवलक्षणं व्यावर्तकं यस्य तन्मतेर्भेदेन धर्मि धर्मभावस्या
 नङ्कपगमात्॥एतेनानुगतधर्मसंबंधेन तस्य व्यावृत्तकल्पेन सदमतसंबंधाभावात्कथं तस्य परमार्थस
 त्वमिति शंका नुक्ता॥ननु तन्मतेर्भेदसंवादादलक्षणं श्रुत्वा पराध्यक्ष्येति चेत्तद्वैकस्वलक्षणाविषयकत्वात्
 जगतःक्षणमंगित्वात्॥किंचनिरुक्तसंवादस्य परमार्थसद्विषयघटितमूर्तिकस्य विकल्पेनासंस्पर्शकथं
 भ्रमोपीत्यतः तन्मतसिद्धसंवादं बोधयति॥अध्यक्षमूलकेति॥शशविषाणविकल्पनामनादिवासना
 परीषाकमात्रमूलकानां वारणार्थमध्यक्षमूलकेति॥अत्र संभावितस्येत्यनुषज्यते॥तथा च संभावितस्या
 अध्यक्षमूलकविकल्पोऽस्ति रिवितत्वात् संभावनायामध्यक्षमूलेकविकल्पोऽस्ति रिवितविषयकत्वं संवादश्
 चार्थान्निपेक्षमनुपपत्तिः॥समयसंभावनेयैव शब्दोऽप्रवृत्तिरित्यादत्त उक्तं निर्णयेति॥आदिना आकांक्षा
 तात्पर्यादि निर्णयपरिग्रहः॥नाप्रत्यक्षप्रमाणमिति॥तथा च स्वाभिमतस्य प्रत्यक्षातिरिक्ते प्रमाणत्वाभावव्य
 वस्थाप्य न स्यानुगुणत्वेनैवानुगुणत्वेनैवानुमानाप्रामाण्यसाधनं वाचीकस्येति भावः॥अप्रमाणसाधर्म्यस्य

प्रमाणसाधर्म्यत्वेन प्रमाणत्वाभावव्याप्यतेत्यत आह ॥ प्रमाणेति ॥ प्रमाणाप्रयोजकमिन्द्रियत्वं व्याप्तिनि
श्चयत्वादिचैकतरसिद्धं ॥ तथा च पूर्वव्यभिचारशंकोपर्वणं न व्याप्तिनिश्चयाभावदर्शनद्वारा प्रमाणाप्रयो
जक ~~रूपशून्यत्वस्य~~ रूपशून्यत्वस्य संपादनार्थे वेति भावः ॥ दृष्टं साध्यसाधनवतयानि श्रितं तस्य साधर्म्य
साध्यवाप्यहेतुरुपंतस्य दृष्टं ज्ञानमानं अतितत्त्वस्याविवक्षणा न चाज्ञायमानसाधर्म्यस्येति वार्थः ॥ ज्ञानकर
णतापक्षमिति श्रित्य श्रयति ॥ साध्यर्म्यदर्शनस्य वेति ॥ अजिहितमेवेति ॥ व्यवहारहेतुरित्यनेनान्वितं ॥ तथा
चानुमानाप्रामाण्यापरकीयसंदेहादिकंच साधर्म्यदर्शनेन संभाव्यतद्व्यवहारोच्यति रित्कृतकल्पमित्य
र्थः ॥ केचित्तु अजिहितमेव साधर्म्यदर्शनं प्रमाणाप्रयोजकरूपशून्यत्वदर्शनं ॥ संभावनां अनुमाने प्रामाण्य
संभावनां ॥ ननु संभावनायां कथं अप्रामाण्यव्यवहारः ॥ कथं वा परकीयसंदेहादिकमनिर्णयतदुद्धेदाय
शब्दप्रयोग इत्यत आह ॥ संभावने कवेति ॥ तथा च परकीयसंदेहादिकमपि संभाव्येव तादृशः प्रयोग इत्यर्थ
व्याचक्रुः ॥ अपात इति ॥ यावदसत्त्वातिर्न व्यवस्थाप्यत इत्यर्थः ॥ तसिद्धौ तु न्नमस्यासत्त्वातिरूपत
या न्नमजनकत्वसिद्धावपि नाप्रामाण्याभावसिद्धिरिति भावः ॥ विषयवाधेति ॥ अप्रामाण्यभाववति अ

प्राण्यत्वप्रकारकत्वरुच्युमत्वस्यविशेष्यप्रामाण्याभाववर्तीविनानुपपत्तेरितिभावः॥शंशयोहिरजतत्वप्र
 कारकत्वात्मकरजतत्वप्रमात्रप्रसाधारणधर्मदर्शनचनवेतत्प्रकृतेनसंभवतात्याह॥अनुगताकारसंस्पृशि
 नित्वादिना॥अनेनसाधारणधर्मबाधर्मिज्ञाननिरासः॥परमार्थसदित्यनेनविशेषादर्शनस्यनिरासः॥तादृश
 स्वलक्षणविशयककत्वस्यैवमावर्तकधर्मविधयासंशयविरोधित्वादिति॥कोटिरुपविशेषनिश्चयमपिदर्श
 यति॥स्वेनस्वात्मकेनसंवेदनेनसंविदितंविषय॥यीकृतंप्रामाण्यस्येतिमविल्यकेसंशयकारणोपपत्तिमाह
 ॥परंत्विति॥प्रत्यक्षेप्रमाणसंकाविरहात्कथमिन्द्रियार्थसंल्लिकार्थानंतरक्तमन्तेजानेऽप्रामाण्यसंशयानुभ
 वइत्यतआह॥तदंतरावि॥नीति॥समृद्धिनिखिनोविषईकृतोअनुगताकारोयेनतत्र॥सन्नात्रेति॥अस
 दविषयत्वेसतिसदिषयकत्वंसन्मात्रावलंबनत्वंतच्चननिर्विकल्पकविषयःअसत्पदितमूर्तिकत्वाद्विषयि
 तानवस्थापताच्चानवदईसंभावनियं॥तथाप्रच्छत्येसन्मात्रावलंबनत्वप्रामाण्यादीनामप्रामाणिक
 त्वापातात्॥संभावनायाः प्रमात्वाभावादितिभावः॥सति॥ ॥इतिनिमित्तिलक्षणं॥ ॥४॥ ॥४॥ ॥